

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

3 KVĚTEN / ČERVEN 2016
53. ROČNÍK
15 Kč

VŠECHNO JE JEDNOU PO ŠEDESÁTÉ....

60. ročník festivalu Šrámkova Sobotka se uskuteční ve dnech 2. - 9. července 2016 a tématem mu bude LYRIKA DNES.

V rámci 60. Šrámkovy Sobotky jsme si pro vás připravili dílny dvojího druhu – celotýdenní a odpolední. Jednotlivé dílny lze různě kombinovat. Ve festivalové nabídce jsou dílny řečové, jazykové, hudební, dramatické, kritické, dílny pro děti a o dětech. Ani 60. ročník festivalu nebude výjimkou a v dopoledních budou probíhat přednášky, jejichž záměrem je představit vybraná témata vztahující se k reflexi moderní české lyriky, především básnické tvorby 20. a 21. století.

K malé změně jsme přistoupili v poslechových rozhlasových hrách a v letošním roce to bude spíše prezentace audioknih. V prostorách Domu s pečovatelskou službou se na vás těší známí hosté Hana Kofránková, Hana Maciuchová, Igor Bareš.

Otázka inkluzivního vzdělávání rozpoutala v českých médiích vášnivou debatu. Jaké jsou však praktické zkušenosti s jeho zavedením? Jaké má podoby? A co jeho protipól, exkluze? To vše jsou témata letošního ročníku soboteckého BarCampu.

Neodmyslitelnou součástí festivalu jsou autorská čtení, literární pořady, výstavy, filmové projekce, divadelní představení a koncerty.

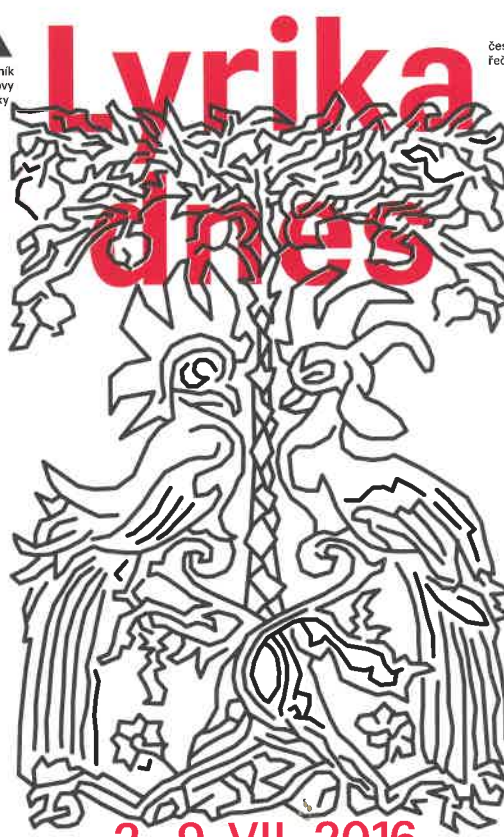
60. ročník Šrámkovy Sobotky jsme se rozhodli obohatit o „Šrámkovu jedenáctku“. Běžecký závod po malebných lesních cestách Českého ráje pro okysličení kulturou znavených těl účastníků festivalu, otevřený také domácím soboteckým i přespolním běžcům.

Legendární český herec Luděk Munzar a básník, textař a rozhlasový moderátor František Novotný, nabízejí společnou chvíli „U splavu okouzlených slov“. S úsměvem i poezií budou hovořit o svém vztahu k Sobotce, o vzájemné spolupráci a o zážitcích u mikrofonu, o působení na scéně Národního divadla i před kamerou, o setkáních se zajímavými osobnostmi, o hudbě života a tom, kde hledat radost.

Při psaní názvu tohoto pořadu jsem si uvědomila, že v letošním roce máme ještě jeden důvod k oslavě. Před 100 lety v roce 1916 spatřilo světlo světa první vydání Šrámkovy sbírky „Splav“.

60. ročník
Šrámkovy
Sobotky

Festival
českého jazyka,
řeči a literatury

2.-9. VII. 2016
v Sobotce

100 let
od vydání
Splavu

www.
sramkova
sobotka
.cz

Městské kulturní středisko Sobotka u příležitosti tohoto významného výročí má pro vás, milí čtenáři, připravené překvapení, které byste si neměli nechat ujít. Ostatně jako celý jubilejní ročník festivalu. Pevně věřím, že si každý z vás z bohatého programu vybere.

Přijměte prosím pozvání, navštivte informační centrum v Sobotce, kde budou k dispozici zdarma programové brožury.

Přejí vám hezký kulturní zážitek, krásné a pohodové léto.

Pavína Havlová

OBSAH

RADNICE INFORMUJE

Aktuální kroky Sobotecké radnice 3

KULTURNÍ TRADICE

Zámek Humprecht slaví 350 let 4

Šrámkův Splav, 4

k stému výročí prvního vydání 5

Šrámkova Splavu 5

Sobotecko a Karel IV. 6

Vzpomínka na Václava Špálu 6

Tradice rodáckého spolčování 8

Markvartická sousedská 10

pamětní kniha o válce 1866 10

Novinky ze Šolcova statku 11

Z úcty k předkům 12

Baráčnické okénko 12

Letní koncertování 13

smíšeného sboru Stolmír-Bendl 13

KNIHOVNA 14

Knihovna o prázdninách 15

ŠKOLNÍ STŘÍPKY 16

Sobotecké velikonoce 16

Úspěchy šachového kroužku 16

Aktivity školní družiny 18

Noc v knihovně 20

ZPRAVIČKY ZE ŠKOLIČKY 21

Setkání rodáků a přátel 22

města Sobotky 22

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ 22

Jubilea 22

Blahopřejeme 22

Kulturní kalendář 23

Opustili nás navždy 23

Den dětí 24

Noc s Andersenem. foto: E. Šačirovičová

Dětský den - mažoretky Lentilky. foto: V. Macoun

Dětský den - soutěže. foto: V. Macoun

RADNICE INFORMUJE

Oprava Baštecké ulice

12. 5. začala oprava Baštecké ulice, což s sebou neslo i určitá omezení dopravy a pohybu chodců. Povrch této ulice v centru města mezi Malým náměstím a Jičínskou ulicí byl dlouhodobě ve špatném stavu a vzhledem k tomu, že jsou zde nové všechny inženýrské sítě, nic nebránilo tomu pokračovat v zádlazbě žulovými kostkami a navázat tak na tři roky starý povrch Malého náměstí. Mimo výměny povrchu dojde v této ulici i k doplnění lampy veřejné-

foto: P. Havlová

ho osvětlení a dopravního značení. Realizátorem stavby jsou Opravy silnic s.r.o. z Jičína, cena díla je 948 761 Kč včetně DPH a tato částka je plně hrazena z rozpočtu města. Stavba byla realizována rychle, do 22. 5. byly provedeny zemní práce, odvodnění a hutnění vozovkových vrstev a mezi 23. 5. a 2. 6. byl povrch ulice zadlážděn žulovými kostkami. Následně bylo osazeno nové veřejné osvětlení a dopravní značení. Vzhledem k šířce ulice a zajištění průjezdu popelářů a vozidel integrovaného záchranného systému nebude možné v ulici parkovat, po obou stranách bude platit zákaz stání. Zastavení pro nezbytně nutnou dobu bude umožněno (nakládka, vykládka osob nebo nákladu). Nezbytně nutná doba není návštěva restaurace. Opravená úzká ulička není parkoviště a v tomto duchu se k ní chovejme.

Rekonstrukce veřejných WC

V současné době se dokončuje rekonstrukce veřejných WC v domě čp. 5 na náměstí. Dosavadní stav rozhodně nebyl dobrou vizitkou města a nešlo jen o viditelný stav zařízení, ale i o špatný technický stav rozvodů vody a kanalizace. Z toho důvodu prochází celý prostor WC kompletní přestavbou, která zahrnuje vybourání stávajících příček a rozvodů, instalaci hydroizolací, zateplení, novou střechu, novou vzduchotechniku, nové rozvody vody a kanalizace, novou elektroinstalaci a samozřejmě i nové obklady podlah a stěn a vybavení zdravotní technikou a dalšími zařízeními předměty. Výsledný stav tak bude odpovídat současným standardům. Ve výběrovém řízení uspěla a realizaci provádí firma Stavby Kotátko s.r.o. ze Sobotky. Vysoutěžená cena díla činí 1 098 706 Kč včetně DPH.

Oprava kanalizace v ulici Na Celné a v Turnovské ulici

Jedná se o akci Vodohospodářské a obchodní společnosti a.s. Jičín, která až do podzimu ovlivní dopravu ve městě. Konkrétně jde o rekonstrukci kanalizace a vodovodu v ulicích Na Celné, Turnovská a v části ulice Jeřábkovy včetně vybudování přípojek k jednotlivým nemovitostem, která začala 23. 5. a skončí na podzim letošního roku. Na jaře 2017 na ni naváže oprava povrchu ulice Na Celné (v rámci opravy silnice na Podkost) spolu s výstavbou nového chodníku ke hřbitovu. Začalo se s napojením na konec stávající kanalizace v Březenské ulici (která byla několik dní neprůjezdná a slepá), poté se v průběhu června bude pokračovat směrem k ulici Turnovské s tím, že jeden pruh zůstane vždy průjezdný. V červenci a srpnu se bude kopat v ulici Turnovské

a v části Jeřábkovy ulice za úplné uzavírky Turnovské. V září a říjnu bude stavba pokračovat v úseku od křižovatky s Březenskou směrem ke hřbitovu. Stavbu provádí firma Stavoka Kosice a.s. a město Sobotka bude v celé akci hradit pouze veřejné části kanalizačních přípojek k napojovaným nemovitostem, stejně jako tomu bylo v předchozích etapách budování kanalizace. Pro tyto účely bylo v rozpočtu města vyčleněno 700 tisíc Kč.

Výstavba kuchyňky na koupališti

Město dokončuje objekt společné kuchyně a společenské terasy v areálu městského koupaliště v Sobotce. Tento objekt měl původně jen nahradit starou malou dřevostavbu společné kuchyně pro ubytované hosty, kteří si chtějí připravit vlastní jídlo. Nakonec je nová stavba zhruba 3x větší než původní a svým celkovým řešením je otevřená mnohem pestřejší škále využití. Kromě větší kuchyně zahrnuje i venkovní terasu krytou masivní celodřevěnou pohledovou konstrukcí a dále pak zpevněnou plochu pod touto trasou. Je tedy možné využít terasu nejen ke stolování ubytovaných hostů, ale příležitostně například i jako pódium pro kapelu a plochu pod terasou jako taneční parket. V každém případě se podařilo velmi oživit celkovou využitelnost areálu. Stavebníkem objektu je město jakožto majitel areálu. Zabudovaná nová hodnota v podobě tohoto objektu samozřejmě přinese zvý-

foto: V. Macoun

šení nájmu v souladu s matematickým vzorcem zaneseným do nájemní smlouvy. V příštím roce zvažujeme provést kompletní přestavbu zhruba 4 chatek, pro které jsme připravili v rámci letošního stavění příklady instalaci k dané ploše. Tyto chatky budou vybaveny vlastní koupelnou a jejich celkové řešení bude reflektovat aktuální představy hostů o ubytování tohoto typu. Pokud budeme chtít udržet aktuální příznivý trend posledních let v rámci návštěvnosti, bude rozumné se výhledově věnovat i ostatním částem areálu (bazén, hlavní objekt, čistírna odpadních vod).

Výměna oken – spořitelna a dům čp. 10 (tzv. „špitál“)

Zakázka byla na základě soutěže přidělena Romanu Langerovi za částku 1 836 319 Kč včetně DPH. Samotná realizace v rámci objektu Spořitelny je samozřejmě s ohledem na charakter provozu logisticky náročná, a to i s ohledem na skutečnost, že bude muset dojít k vyřízení ocelových mříží za účelem jejich opískování a kvalitní povrchové úpravě. Absence mříží se neslučuje s požadavky na zajištění bezpečnosti bankovní instituce, a tak po delších jednáních bude nakonec provoz Spořitelny v období 11. 7. – 24. 7. zcela přerušen.

Sportovní areál – podepsání smluv

Dne 19. 5. 2016 se konala valná hromada Sportovního klubu Sobotka z.s., na které bylo schváleno znění Smlouvy o převodu a Smlouvy o spolupráci mezi SK Sobotka a městem Sobotka. Následně tyto smlouvy schválilo i zastupitelstvo města na svém zasedání dne 2. 6. 2016. Jde o první podstatný krok směrem k přechodu areálu do vlastnictví města a následným investicím do něj. Pokud vše půjde hladce, budou v průběhu letošního roku dokončeny všechny právní kroky, nový vlastník bude zapsán do katastru nemovitostí, bude vyplacena první splátka kupní ceny, budou podepsány všechny ostatní navazující smlouvy s SK a bude dokončena projektová dokumentace nového sportovního areálu. V ideálním případě se tak na jaře 2017 začne fakticky rekonstruovat a areál by mohl být pro veřejnost a základní školu otevřen na začátku školního roku 2017/2018. O dalším postupu v této věci a budoucí podobě areálu budou občané Sobotky pravidelně informováni.

Výzva – hledáme fotografie města z 2. poloviny 20. století

K 520. výročí povýšení Sobotky na město, které budeme slavit v roce

2018, bychom rádi vydali knihu fotografií našeho města. Obsahem této publikace by měly být fotografie Sobotky od roku 1945 do současnosti. V knihách vydaných v uplynulých letech, jako jsou Zmizelé Sobotecko od Karola Bílka nebo Sobotecko minulého století vydané MUDr. Ivanem Kafkou, nalezneme fotografie především z 1. poloviny 20. století, kdy v Sobotce aktivně působilo několik fotografů. Chybí nám ale obrazová dokumentace posledních 60 – 70 let a určitě by bylo zajímavé vidět, jak vypadalo např. náměstí v šedesátých letech nebo jak se stavělo třeba v Zahradní ulici v letech sedmdesátých. Obracíme se proto na občany, rodáky, ale i chalupáře a návštěvníky města s prosbou, zda můžou zapátrat v rodinných archivech fotografií a pokusit se nalézt jakoukoli fotografii z let 1945 – 2010, která by dokumentovala podobu a život města ve zmíněném období. V případě, že někdo takovouto fotografií bude mít, necht' ji přinést do Městského informačního centra, kde bude oskenována a majiteli vrácena zpět. Doufáme, že se podaří sehnat dostatek materiálu, aby publikace mohla vzniknout. Předem děkujeme a přejeme úspěšné hledání.

Ing. Lubor Jenček, starosta,
Bc. Jan Janatka, místopředseda

ZÁMEK HUMPRECHT SLAVÍ 350 LET

Humprecht, krásný lovecký zámeček se stal ikonou Sobotky. Naše vděčnost k Humprechtu je veliká a nejrůznější

umělci ho svými díly i dílky (hudbou, malbou, verši) s radostí vynášejí k oblakům. My ho můžeme v časopise oslavit verši

Josef Brož

HUMPRECHT

Dervišký klobouk, půlměsíc,
vyslanec cizího kraje,
dervišký klobouk, půlměsíc,
co chtěl by vzkázat, skromně říct
hradům a zámkům Českého ráje?

Že už tu stojí staletí,
aby ho vzaly mezi sebe,
že už tu stojí staletí
a cizím být je prokletí
a odmítání zebe.

Že už i verše básníci
o jeho kráse psali,
že už i verše básníci,
že písnička i slavíci
spanilost jeho chválí.

básníků. V tomto čísle přinášíme Humprecht z pera Josefa Brože, který v tomto roce slaví 95 let a pro srpnové vydání jsme připravili Humprecht současného soboteckého básníka Josefa Jindry.

Žil tu i ovcí pasáček,
co zámeckou sved dceru,
žil tu i ovcí pasáček...
„Tak pojď a nebuď hlupáček,
pod ochranu tě beru,“

pravila Kost a objala
jej náručí svou něžnou.
Pravila Kost, jej objala
a Humprecht slze bezmála
nazval jí svojí kněžnou.

ŠRÁMKŮV SPLAV K STÉMU VÝROČÍ PRVNÍHO VYDÁNÍ ŠRÁMKOVA SPLAVU

Před sto lety, vprostřed první světové války se objevila na knihkupeckých pultech nevelká knížka básní – **Splav**, třetí básnická sbírka Fráni Šrámka. Vydal ji pražský nakladatel František Borový. Obsahovala tři desítky básní, z nichž většina vznikla asi už před válkou; jen pět básní v ní odráží první válečné zážitky Šrámkovy. Sbírkou připravil k tisku zřejmě o zdravotní dovolené, kterou měl po vážném onemocnění do června 1915. Trávil ji zčásti v Praze, zčásti u rodičů v Němčickém (Havlíčkově) Brodě. Tehdy dopsal a zadal **Léto** (premiéru mělo 24. května 1915 v Národním divadle v režii Jaroslava Kvapila) a uspořádal básně do sbírky, již dal titul **Splav**, a předal do tisku.

Splav šel na svět pomaleji než **Léto**. Dne 24. února 1916 píše Šrámkovi na frontu jeho družka Miloslava Hrdličková-Šrámková: „Jsem už skoro nedočkavá, že **Splav** dosud nevychází a je ještě „v práci“. Šrámek se o sbírce zmiňuje v dopise z 20. května: „Děkuji Ti za slovíčka lásky, kterými jsi přivítala korektury **Splavu** – ale knížku mi sem nepošleš. Je mi jí líto. S poštou je to trvale špatné...“ Instrukci mění 25. května: „A co se týče **Splavu**... prosím, rozhodně jen jeden výtisk!“ a 31. května opakuje: „Nic, nic, zejména teď nic nepošleš, situace je pro nás příliš neposedná; ... snad 1 výtisk **Splavu** nanejvýš, až vyjde.“ Odráží se tu nejistota, kde a v jaké situaci se může záhy ocitnout. V červenci doufal v krátkou dovolenou. „I dovolenecký lístek byl již napsán a podepsán – ale věc se zvrtila, bezpochyby proto, aby se opět prokázalo, že neštěstí nechodí po horách, ale po hřbetě Franty Šrámku.“ píše 23. července. Za války není pro vojáka žádná jistota. V dopise z 18. srpna se stále ještě jen těší na zásilku: „naleznuli i **Splav**, až k nám domů uslyšíš mé fanfáry!“ Ty zaznějí z lístku s datem 27. srpna: „**Splav** došel, nemůžeš si ani představit mou ohromnou radost z něho!“ A podrobněji o den později: „vrátil jsem

se v sobotu z varty a doma čekal již **Splav**; a neptej se, svět byl ihned naruby, tím nejkrásnějším navrhem. Neopouštím od té doby knížku, chodí stále se mnou; je to hotové princátka. Dobře sis všimla Kratochvílových titulních kreseb? Onoho Fauna zejména? Jeho gesta, jímž otevírá svá prsa? Může být krásnějšího klíče k mé knize?“ Šrámkova radost ve válečné bídě je až dojemná. Myslím, že si dnes nikdo z nás nedovede představit situaci vojáku na frontách první světové války. Těžko se dovedeme vrátit do Šrámkových válečných pocitů; ale jistě dovedeme pochopit onu radost z knížky.

Tento druhý dopis se asi křížil s tím, který mu Miloslava psala 30. srpna: „Konečně mám v ruce lístek, žes bedničku se **Splavem** dostal. Jsem ráda, že jsi spokojen. Mrzelo mě kolikrát, že se celá věc tak dlouho táhne...“ a dále konstatuje: „Papír, na němž je **Splav** tištěn, byl určen na jisté bankovní obligace, a máš tedy jistotu, že přetrvá věky, a pergamen, v němž je vázán, je vůbec na věky. Jinak kniha nevyšla, jen vázaná a jen v téhle úpravě, a v žádném levnějším vydání.“ Byla relativně velmi drahá, tehdejších 15 korun znamenalo značnou částku, student si asi koupil nemohl dovolit. Borový vydal **Splav** jako 4. svazek edice **Zlatokvět** v 1200 výtiscích v úpravě a s kresbami Zdeňka Kratochvíla. (V roce 1943, tedy opět vprostřed války a opět u Borového, vyšel **Splav** se čtyřmi kresbami a v obálce Karla Svobinského. Kresby jsou datovány rokem 1941.)

Pozornější čtenář **Splavu** si jistě povšimne, jak často tu právě ve vypjatých místech užívá Šrámek podmiňovacího způsobu: *Myslím si, kde **bych** tě nejraděj potkal. ... Chtěl **bych** tě potkati v lukách. Šel **bych** ti vstříc. A až **bys** mi odešla ... **bys** na mne nemyslila víc ... jako **bych** jen **splavem** byl... (**Splav**); ***Kdybych** byl pastevcem koní, večerním časem stal **by** se jednou snad divoucí div! až hvízdna koně **bych** svolal z ovlhých niv, koníček cizí, bílý a krásný stál**

Titulní strana sbírky z roku 1916.

by tu náhle ... krásně **by** mluvil, jak v hrdle **by** studánku měl. Má krásná Evo, **kdybych** měl posla a nebyl chud a nebyl smuten, já **bych** dnes vypravil posla, **aby** ti donesl dar. (Podzimního deštivého dne). A mohli bychom v příkladech pokračovat. To svědčí o tom, že Šrámkovi nešlo o básně reálného prožitku, ale o básně touhy a naděje. Že jde o krásnou, poetickou představu. Tím se staly tak naléhavými několika generacím mladých, že se Šrámek stal vskutku básníkem mládí.

Pro druhé vydání v roce 1922 i pak později Šrámek sbírku rozšířil. Ale to základní, v čem je **Splav** vyvrcholením Šrámkovy a do jisté míry i české lyriky, to je právě v té první skupině básní, kterými byl český čtenář poezie oslněn v půli prvního světového válečného konfliktu. I kdyby se byl Šrámek jeho konce nedožil, zanechal by tu dvě základní díla: **Léto** a **Splav**. Nad rakví Šrámkovou řekl v roce 1952 Vítězslav Nezval: „Snad jen jednou za století může se zaskvěti řeč národa klenotem tak ryzí čistoty, jako jsou básně **Splavu**.“ A já bych přidal k oné čistotě řeči i čistotu krásné, něžné lyriky.

Aleš Fetters

Citace ze Šrámkových dopisů jsou z knihy **FŠ Listy z fronty**. Výběr z korespondence z let 1915-1918. Čs. spisovatel, Praha 1956; Citace z dopisů M. Hrdličkové z časopisu **Česká literatura**, r. 25, č. 2 (1977) s. 130 a 131; připravily Stanislava Mazáčová a Zina Trochová

Sobotecko a Karel IV.

(Co nás také napadá v jubilejním roce Karla IV.)

V návaznosti na přehledný článek Pavlína Havlové o Karlu IV. v předchozím čísle Zpravodaje Šrámkovy Sobotky chceme ještě přiblížit vztahy a souvislosti, které nás napadají při otázce, zda měl velký český panovník a Otec vlasti vztah k našemu kraji.

Nejprve si připomeňme osobnosti majitelů kosteckého panství v Karlově době. Byli to příslušníci rozvětveného rodu Vartenberků. **Beneš z Vartenberka**, který jako první použil r. 1349 přídomku a z Kostí (místo dříve užívaného ze Sobotky), byl prvním stavebníkem tohoto gotického hradu a je otázkou, zda on i jeho syn a pokračovatel **Petr z Vartenberka** nekonzultovali stavební plány Kostí s dvorními staviteli. Příležitostí k tomu měli dost, zvláště Petr, jenž byl v letech 1369-1378 nejvyšším hofmistrem a poté v letech 1381-1386 nejvyšším purkrabím zemským. Byl i členem Karlovy družiny při jeho poslední cestě do Francie r. 1378. Petr také doprovázel Karlovu dceru princeznu Annu Lucemburskou (1366-1394) na její svatební cestě do Anglie, kde se r. 1382 provdala za krále Richarda II.

Důležitou funkci mistra královské komory zastával v letech 1361-1383 další šlechtic spjatý s naším krajem, **Těma z Koldic**, poručník majitele Dolního Bousova Jana z Michalovic v době jeho nezletilosti.

Nejbližším rádcem a přítelem Karla IV. byl pražský biskup a od r. 1344 arcibis-

kup **Arnošt z Pardubic** (1397-1464). Jeho matka Adlička pocházela z rodu pánů ze Staré (dnešní Staré Hrady u Libáně), jeho otec Arnošt vydal na zdejší tvrzi r. 1340 svou závět a arcibiskup se svými bratry nějakou dobu malé panství vlastnil. Jeho vlivem se upevnila církevní organizace v Čechách, od poloviny 14. století známe jmenovitě i všechny faráře v našem okolí.

Přenesme se při hledání dalších souvislostí až do r. 1893. Tehdy přijel poprvé do Sobotky básník **Jaroslav Vrchlický** (1853-1912), aby se jako delegát České akademie věd a umění účastnil v rámci 3. rodáckého sjezdu odhalení pamětní desky na rodném domě Františka Věnceslava Jeřábka. Přátelé ho zavedli i na Kost a Vrchlický, když vstoupil na vnitřní nádvoří, prý zvolal: „*Tak bych si představoval scénu Noci na Karlštejně!*“ To se mu nespěnilo, ale sobotečtí divadelní ochotníci tuto jeho hru rádi několikrát inscenovali.

I sobotečtí loutkoherci se do Karlovy doby vrátili. Dlouholetý pan učitel ve Vlčím Poli **Karel Syrovátka** (1878-1964) napsal loutkovou hru *Zkáza Křižánku*, kterou skautské divadélko sehrálo v Sobotce r. 1948. Jedním z motivů hry je potrestání loupeživých rytířů z okolí Křižánku královským vojskem, které vedl sám Karel IV. a Arnošt z Pardubic. Skautům se nastudování povedlo, přidali i báječné zvukové a světelné efekty a na představení se dlouho vzpomínalo.

Pamětihodnou stavbou připomínající Otce vlasti je pražský Karlův most. Sice nevíme, zda i Sobotečtí přispěli vajíčky na jeho stavbu, ale jeho obnovu po velké povodni r. 1890 řídil starosta Prahy, sobotecký rodák **JUDr. Jindřich Šolc** (1841-1916).

Nesmíme zapomenout ani na vztahy Sobotecka ke Karlovu oblíbenému hradu Karlštejn. Soboteckým děkanem se měl r. 1590 stát přítel Oldřicha Felixe Popela z Lobkovic **Adam Černý z Vionoře** († 1600), dal však přednost hodnosti děkana na Karlštejně. Ale po více než 300 letech se děkanem karlštejnské kapituly přece jen stal kněz se vztahem k Sobotce: v letech 1908-1919 byl berním správcem v našem městě **Ludvík Mrázek** (1876-1950), který se teprve ve zralém věku stal knězem. Do Sobotky se rád vracel, ochotně celebroidoval zvláště posvícenské bohoslužby a podporoval rodácké akce.

A nakonec můžeme s hrdostí konstatovat, že od r. 1987 je správcem státního hradu Karlštejna **Ing. Jaromír Kubů** (* 1953), rodák z Rytířovy Lhoty a za studií úspěšný průvodce turistů na Kostí. Na rodný kraj nezapomíná, vrací se sem s rodinou odpočinout si nebo pobesedovat. A na Karlštejně již Mirek i jeho manželka Nada mnohokrát uvítal přátele (i celé autobusové zájezdy) ze Sobotec-ka. Zajedte se tam podívat i vy!

Karol Bílek

Vzpomínka na Václava Špálu

Před sedmdesáti lety – 13. května 1945 – zemřel v Praze sobotecký skodorodák, velký český malíř Václav Špála. Nezapomněli jsme na to výročí, jen Zpravodaj ŠS byl přeplněný. Nemohli jsme opomenout, když jeho busta na nás – kolemjdoucí – pozorně, hluboce a zkoumavě hledí z čestného místa Sobotky.

Narodil se 21. srpna 1885 ve Žluni-

cích u Nového Bydžova do rodiny cihlářského mistra s deseti dětmi. Prožil tam své rané mládí, absolvoval školu uměleckého zámečnictví v Hradci Králové a pak již Umělecko-průmyslovou školu v Praze. Nastoupil na Akademii výtvarných umění (1903) a studoval u profesorů Bukovace a Thieleho. A to již nastalo „Sobotecké období“ vlastně „Soboteckého studen-

ta“, neboť jeho otec získal v Sobotce cihelnu a mladý Špála začal již natrvalo čerpat tvůrčí energii a motivy v Sobotce a hlavně v jejím okolí. Studia byla ovšem plná protivenství, neboť jeho nesporný talent se nesžíval s programem školy, vykazoval časté dlouhé nepřítomnosti a též jeho odklon od pojetí programu školy vedl k tomu, že mu bylo doporu-

čeno, aby školu opustil. Jeho nepřítomnost byla bohužel způsobena především nemocí (tuberkulózou), která vyžadovala ozdravné pobyty u Jaderského moře, a to celoživotně.

Ale navratme se zpět k jeho prvním setkáním se Sobotkou, jak sám na ně ve svých zápiscích vzpomínal: „... šťastné chvíle prožité v kruhu rodinném, u těch, kteří mi byli nejbližší, ... byly to chvíle putování krajem, vždyť to bylo u Sobotky v našem Českém ráji. A při tom venkovském odloučení zapomínal jsem na udýchané honění svých kamarádů po nejnovějších vzorech z Paříže. Jevil jsem se jim pak ovšem jako by opožděný a pokulhávající v tempu vývoje moderního umění. Zatím se ale ve mně utvrzoval duch, který mi nedal jen tak zevně s lehkostí napodobovat cizí vzory...“

A tak vlastně již jako student Sobotcko miloval a hledal a nacházel v něm svá tvůrčí témata, která pak přenášel do světa lidí, putoval po kraji, zaznamenával v sobě tvary a barvy, vytvářel si svoje vidění světa a okolní krajinu studoval a hledal v ní motivy k malbě, které pak aplikoval v novém barevném vidění do světa lidí. Nechodil na tyto poznávací výpravy sám, bral sebou sourozence, bratrance Josefa Boudyše a přítele Františka Šolce a to přetrvalo do všech dalších let. Maloval a kreslil vše kolem sebe, lidi i předměty, třeba i hranici cihel, tvář otce, ty krajinné výjevy, cihlářského

dělníka, neváhal zastavit kolemjdoucího otrhaného tuláka a portrétoval ho, stejně jako kreslil a maloval ženy, silné ruce a postavu při věšení prádla, což byl základ pro pozdější motivy pradelen. Sobotka byla podle něho „plná filfen“, ale dívka s vybledlýma modrýma očima, kterou měl rád, „oči z louky, veliké, silně hledící, žensky odevzdané, milující“ mu přece jen na delší dobu obsadila řádky zápisníku, a když přestal věřit, že ho opravdu miluje, ze zápisníku se ztratila.

Na posvícení 1907 měl již dostatek výstavního materiálu, a tak za pomoci Františka Šolce uspořádal v dívčí škole v Sobotce svou první výstavu, která byla velice příznivě přijata a úspěch měla i z prodejního hlediska. V roce 1911 výstavu zopakoval, ale byla nepříjemně neúspěšná a Špála na Sobotku s výstavami zanevřel, což byl i konec šťastného „Sobotického období“. Nezanevřel ovšem na Sobotku a její okolí, nezanevřel na rodiče, které převelice miloval. Do Sobotky jezdil i po jejich úmrtí (otec tragicky v roce 1920, matka již dříve). Stýkal se zde se starými přáteli, Boudyšem, Šolcem a i s Fráňou Šrámekem a s jinými. V roce 1937 uspořádala Sobotka výstavu Špálových obrazů a požádala Špála o zahájení. To ho obměkčilo, aby se se svým velkým citem ke kraji i městu „dávných hezkých vzpomínek“ zase vrátil.

Špála nežil mimo společnost, zkoušel ve spolcích kubismus, naturalismus, byl členem skupiny Tvrdošíjných, byl členem Umělecké výtvarné skupiny Mánes a v letech 1938–1939 byl jejím předsedou. Ale časově nedaleko byly již doby Protektorátu a málo veřejného zájmu o umění.

Přišlo osvobození, květen 1945 a prezident Edvard Beneš nejlepším, největším českým umělcům začal udělovat nejvyšší ocenění – titul Národní umělec. V roce 1945 bylo takto vyznamenáno celkem 11 umělců z řady uměleckých směrů a v pořadí pátý byl jmenován Václav Špála. (V dalším pořadí toho roku byl takto oceněn i Fráňa Šrámek).

Za rok na to Václav Špála skonal, v necelých 61 letech. Spočívá na Vyšehradě, bohužel ne v Sobotce, kterou miloval.

Busta V. Špály foto: Ing. M. Šulc

Jeho obrazy se dnes na dražbách oceňují celou řadou milionů korun. Obraz hradu Kosti z „modrého období“, který se nachází v budově České spořitelny, byl zakoupen ještě s jedním obrazem v roce 1937 při Špálově výstavě pro tuto budovu, která se dříve nazývala Okresní záložna hospodářská.

Vzácným přispěním Sobotce je i jeho návrh Baráčnického praporu, o čemž čtenář ZŠS mohl číst v minulém čísle ZŠS.

Připomeňme ještě Špálovu výstavu v roce 1975 v Šolcově statku a pak již v novodobí uvedme velkou Špálovu výstavu ve dnech 8. – 12. května 2002 s mnoha obrazy mnohamilionové ceny. Byla to nejspíš největší Špálova výstava v Sobotce, uspořádaná v předvečer 56. výročí Mistrova úmrtí. K výstavě byl vydán reprezentativní Průvodce s přednáškami prof. Františka Dvořáka a prof. Vladimíra Preclíka a zvláště s přílohou osmi vybraných Špálových obrátů 13 x 18cm na lesklém tvrdém papíře. Tvůrci výstavy počítali s jejich zasklením a instalací v domácnostech i jinde, zvláště pak v Sobotce. Současně s prvním dnem výstavy byla s doprovodem fanfár Trubačů z Českého ráje odhalena Špálova busta na podstavci s nápisem. Celou akci vytvořil Klub přátel města Sobotky (MUDr. Ivan Kafka a RNDr. Karel Samšišák, CSc.), když se spolku podařilo zajistit peníze na vy-

tvoření busty s hlavním přispěním města Sobotky. Mnozí Sobotáci se jistě na tyto akce pamatují jako na velký kulturní čin.

Při odhalení busty promluvil profesor historie umění František Dvořák a krásná slova o Špálově hlavě předložil veřejnosti (i výstavnímu Průvodci) tvůrce busty (pomníku) prof. Vladimír Preclík. Sluší se několik jeho krásných slov připomenout:

“Hlavou malíře Václava Špály se zabýváme od chvíle, když jsem jako mladík viděl první jeho obraz... Zdálo se mi, že osobitě

dílo je ve tváři, malíře předem načrtnuto. Rázně, nesmlouvavě a přesvědčivě, tak jak poučen kubizmem, vedl svůj široký štětec, aby modře krájel, cihlově stavěl a suverénně objevoval podstatu přírody... Můj Václav Špála není modelován klasickým způsobem. Je stažen jako příbytek malířské síly, nemá oči, ale umí se dívat hlouběji, když jeho balkon čela, roubený hustým obočím, mi dodal odvahy zavěsit pod ním symboly obrouček nezbytných brýlí... Jsem velmi rád, že má hlava Václava Špály našla své místo právě v Sobotce.“

Tolik profesor Vladimír Preclík.

Sobotka připomíná Václava Špálu i v drobných uměleckých dílech, jako je grafický Triptych Špála-Šrámek-Šolc od grafika Petra Minky. Nahrávka Václava Špála na nosiči DVD a ještě několik kusů citovaného Průvodce výstavou r. 2002 s grafickými listy je k prohlédnutí i zakoupení v Městském kulturním středisku v Sobotce. Na zájemce se těším!

Pavčina Havlová

KULTURNÍ TRADICE

Tradice rodáckého spolčování

Při oslavě čtvrtstoletí trvání Klubu přátel města Sobotky rozhodli pořadatelé, abych vzpomněl i jeho předchůdců. Pustil jsem se do shánění pramenů a výsledkem mého snažení jsou následující řádky.

Základem soboteckého rodáckého spolčování je **tradice rodáckých sjezdů**. Konávaly se ve dnech soboteckého posvícení koncem srpna a včetně Zlaté hodinky a výletu na Kost trvaly zprvu čtyři dny. Tradici založil r. 1882 Václav Jaromír Černý, libáňský okresní tajemník, rodák ze soboteckého Března. Památkou na tento 1. sjezd rodáků a přátel města Sobotky a okolí je cenný Památník s biografickým slovníkem významných rodáků.

2. sjezd r. 1893 byl ve znamení vysvěcení nově postavené školní budovy a odhalení pamětní desky F.V. Jeřábkoví. K 3. sjezdu r. 1906 vydali pořadatelé další zajímavý sborníček. 4. sjezd se konal až po 1. světové válce r. 1920, ústředním motivem bylo uctění památky Václava Šolce; průběh ovlivnilo špatné počasí.

Příprav 5. rodáckého sjezdu se ujala z velké části mladší generace Sobotáků bydlících v Praze. Byla to tzv. Rodácká čtyřka – ředitel Živnobanky Miloš Pelda, ředitel banky a pojišťovny Slavie JUDr. Václav Peča, ministerský úředník

Ing. Václav Macoun a ředitel školy Jan Prokeš. Ve spolupráci s městskou radou stanovili datum konání na srpen 1927, mělo se vzpomenout 50. výročí založení Sdružení studujících soboteckých. V této souvislosti se zabývali i myšlenkou na založení rodáckého spolku podle vzoru spolku Jičín v Praze a promýšleli akce na zvelebení Sobotecka. To poslední slovo je důležité – mysleli vždy nejen na město, ale i celé okolí.

První schůzku rodáků a přátel Sobotecka svolali M. Pelda a V. Peča 27. 11. 1925 do pražské restaurace Zlatá husa. Záměr se vydařil, následovalo několik neoficiálních schůzek a 7. 3. 1927 vznikl **Kruh rodáků a přátel města Sobotky a okolí v Praze**. Schůzky se konaly téměř pravidelně jednou za měsíc v restauraci Sobotáka Jaroslava Grojera v Žitné ulici, po jeho odchodu do penze a úmrtí v Měšťanské besedě ve Vladislavově ulici, kde působil další Soboták R. Mařan. Na programu byla zvláště náplň sjezdu, k níž spolek přispěl myšlenkou pomníku soboteckých rodáků jinde pohřbených, umístěném na soboteckém hřbitově. Obětaví dárci z celé republiky i ze zahraničí zaslali tolik příspěvků, že architekt Pavel Janák a sochař Karel Pokorný mohli vytvořit krásné dílo. Na písňovém sloupu bylo umístěno šest

medailonů. Pět bylo od počátku jasných: F. Dvorský, F.V. Jeřábek, H. Pelc, J. Šolc, J. L. Turnovský. Jako šestý byl navrhován V. Hrdlička, J. Mačenka a J.V. Novák, nakonec zvítězil B. Raýman.

A podobně obohatil Kruh i náplň 6. rodáckého sjezdu r. 1937. Byla to opět myšlenka Miloše Pedy: opravit Humprecht a zřídit zde černínskou expozici. Pro napsání libreta získal historika Zdeňka Kalistu, myšlenku projednal i s hrabětem Eugenem Černínem – a výsledek byl opět skvělý.

Ale Kruh pořádal i mnoho dalších akcí. Vedoucí „Čtyřka“ se rozšířila o MUDr. Josefa Orta, pomáhali Ferdinand Mačenka, Jan V. Šolc, František Žofka aj. Po celou dobu trvání Kruhu se konaly pravidelné schůzky obohacované přednáškami, vzpomínkovými a kulturními akcemi. Bylo zorganizováno několik výletních vlaků a autobusových zájezdů z Prahy do Sobotky, podporovány turistické podniky, fotografické soutěže, vlastivědné soutěže pro školy či projekty na podporu místních knihoven. Velkou pomoc poskytoval Kruh i při záchraně kostela a Humprechta, při budování koupaliště pod Humprechtem, scházely se i dary na obnovu zvonice v Oseku či kostelíčku v Nepřívěci aj.

Významná byla publicistická činnost. Kromě pozvánek na schůzky vycházely od r. 1931 Ročenky o činnosti, doplněné od října 1940 Zprávami Kruhu, které přinášely kromě organizační části vlastivědné články a seznamy členů s uvedením výše jejich příspěvků na jednotlivé akce. V r. 1938 vydal Kruh studii Viléma Závady o Václavu Šolcovi. Od roku 1941 do dubna 1945 vycházela měsíční sobotecká rodácká hlídka v Pojizerských listech, kde pod redakcí Miloše Pedy bylo otištěno mnoho vlastivědných článků a zpráv, vzpomínek atd. Byly zde publikovány i výsledky velkých soupisových akcí, které Kruh zorganizoval: soupis památných stromů, lidových písní, samoty Sobotecka apod.

V roce 1940 došlo v Kruhu k vážné roztržce. Týkala se sporu, zda k sobotecké sokolovně přistavět divadelní jeviště nebo zda postavit samostatný kulturní dům, jak zamýšlelo již po dlouhou dobu Jeřábkovo družstvo. „Mladí“ členové rodácké obce (František Žofka, Josef Bureš, Josef Boudyš, Stanislav Mrskoš, MUC Josef Ort, Josef Volf a také Fráňa Šrámek a Václav Hejn) využili příležitosti, oponovali poněkud autoritářskému stanovisku „Pětky“ a koncem roku 1940 založili samostatný spolek **Mladá Sobotka**. Asi největší problémy způsobily rozbroje redaktoru Věstníku soboteckého Václavu Frýbovi, který se snažil spor mírnit a otiskovat nejen stanoviska obou stran, ale vyzvedávat kladné stránky práce obou sdružení.

Činnost Mladé Sobotky se podobala činnosti Kruhu. Měsíční schůzky nalezly po několika změnách svůj azyl v hotelu Beránek, v letech 1942 – 1947 vycházely zajímavé zprávy a ročenky.

Spory nakonec utichly, převládla snaha společně prospívat Sobotecku. 27. dubna 1946 se poprvé společně sešli zástupci obou spolků, v lednu 1947 vyšla poslední ročenka Mladé Sobotky a 15. října 1947 se konala poslední schůzka členů Kruhu. Zde je třeba ocenit Miloše Pedu a jeho druhy z „Pětky“, kteří se rozhodli přenechat vedení nového spolku mladším. Obě strany pak společně pozvaly Sobotáky na schůzku 19. listopadu 1947, kdy v sále Městské besedy byl ustaven **Spolek rodá-**

ků a přátel města Sobotky a okolí v Praze. Jeho stanovy byly schváleny 28. 3. 1947.

Spolku bylo vyměřeno necelých šest let působení. V jeho čele pracovali MUDr. Miloslav Ort, Josef Volf, Josef Tyrchtr, František Žofka, Vladimír Ruda aj. Bylo to činorodé, nepromarněné období. Svědčí o tom hlavně 39 čísel Rodáckého zpravodaje redigovaných obětavým Josefem Volfem. Obsahují velmi cenné příspěvky z dějin Sobotecka (zvláště z pera JUDr. Vladimíra Šulce a Miroslava Vlacha), zprávy ze Sobotecka i z činnosti Spolku, vzpomínkové články i příspěvky literární. Spolek spolupracoval s krajanskými spolky z Jičína, Turnova, Mnichova Hradiště, Vysokého nad Jizerou a dalšími. Zúčastnil se i příprav 7. rodáckého sjezdu r. 1948 k 450. výročí povýšení Sobotky na město. Od tohoto roku se rodácké sjezdy měly konat po deseti letech, v roce kulatého výročí povýšení na město, vždy koncem srpna o soboteckém posvícení.

Bohužel doba spolkové činnosti nepřála, KSČ chtěla mít vše pod svou kontrolou, a tak i krajanské spolky musely ukončit činnost a zapojit se do Pražské informační služby. To ale členové našeho Spolku odmítli a na výroční schůzi 25. února 1953 odhlasovali ukončení činnosti a rozpuštění Spolku. Josef Volf se ještě pokusil udržet spojení mezi členy Spolku formou „samizdatového“ na stroji psaného oběžníku, který si zájemci měli podle rozdělovníku posílat, ale je známé jen jediné číslo z října 1952.

Potom následovala dlouholetá přestávka bez spolčování pražských Sobotáků. Během ní se konaly 8. rodácký sjezd r. 1958 a 9. rodácký sjezd svolaný na rok 1968, odložený v důsledku příjezdu okupačních vojsk na rok 1971. Ke všem těmto třem poválečným sjezdům vyšly hodnotné vlastivědné sborníky. Pokusy o obnovu rodáckých schůzek inicioval zvláště Josef Volf, vyšla i výzva k rodácké akci k 9. rodáckému sjezdu.

Definitivní podnět k obnovení schůzek pražských Sobotáků vzešel nakonec ze spolku Jičín v Praze, který uspořádal 10. listopadu 1970 v jídelně Městského soudu v Lazarské ulici Sobotecký večer. Kromě Jičínáků přišlo na 80 pražských

Sobotáků a přijel i autobus ze Sobotky. Zúčastnil se také poslední žijící člen rodácké „Pětky“ JUDr. Václav Peča, pozdravný telegram zaslal devadesátiletý Zdeněk Šolc (syn primátora Jindřicha Šolce). Recitovali členové Recitačního studia Šrámkova domu, promluvil Karol Bílek o dějinách a Václav Linhart o přítomnosti Sobotky. Přítomní zhlédli i sobotecké filmy MUDr. Ivana Kafky. O setkání nadšeně napsala Milena Kovářová do ZŠS.

2. února 1971 se pak sešli Sobotáci v restauraci v Letenských sadech a za účasti 90 zájemců založili **Krajanský kroužek Osvětové besedy Sobotka v Praze**. Pod předsednictvím JUDr. Vladimíra Šulce a pak Josefa Volfa konal v letech 1971-1974 občasně schůzky v budově Náprstkova muzea, přednášeli dr. Rudolf Turek o pravěku, dr. Bohumil Slavík o přírodě Sobotecka aj. Bohužel, s úmrtím Josefa Volfa činnost ustávala a marně se ji snažíme obnovit. Ani Klub přátel města Sobotky se v Praze nepokusil ustavit pobočku.

Také tradice rodáckých sjezdů jeví útlum. Nevymlouvejme se na to, že rodáci v pravém slova smyslu již téměř nejsou – tradice názvu by se měla zachovat. Hezky proběhl 10. rodácký sjezd o posvícení r. 1988, poprvé s posvícenským jarmarkem na náměstí a s autogramiádou vzpomínkového sborníku u Šolcova statku. Ale ten 11. byl odtržen od oslav 500. výročí povýšení Sobotky na město. Ty byly v květnu, byly obohaceny ohňostrojem a lety, balonem. Posvícenský termín sjezdu byl dodržen, sobotu obsadil jarmark a neděli setkání Sobotkových. 12. rodácký sjezd 2008 jako by se nekonal, zbylo jednořádkové oznámení na pozvánce a pár slov ve Zpravodaji Šrámkovy Sobotky. Překrylo ho kromě slavnostního zasedání městského zastupitelstva k výročí města setkání Sobotkových a jarmark. Tehdy jsem se v našem časopise zamýšlel, zda rodácká tradice končí. I tento příspěvek mohu končit obdobně. Příští rodácký sjezd by měl být svolán roku 2018. Má o něj Sobotka zájem? Mají zájem „přespolní“ Sobotáci – rodáci, školáci a přátelé? Bude se konat?

Karol Bílek

MARKVARTICKÁ SOUSEDSKÁ PAMĚTNÍ KNIHA O VÁLCE 1866

Pán Bůh nás ráčil trestati válkou. Císař rakouský a král pruský nemohše se dohodnout stran severního Šleszvik-Holštýnu zdvihli proti sobě válku; z kteréžto války musila naše milá vlast, země česká, jak trpící matka vytrpět za všeko. Prusko ale vyhlídnuvše si mocného spojence, krále sardinského, kterýžto si chtěl vydobit zemi Benátky. Tak se musil náš zeměpán proti dvěma spojencům postavit. Jak ale přálo vojům rakouským na jihu, (kdež sardinské vojsko u ostrova Lisí na hlavu jest poraženo), tak zas na druhé straně na severu musilo naše vojsko s hroznými ztrátami ustupovat. Král pruský s ohromnou silou svého vojska na začátku léta vtrhnul do Čech a v několika bitvách nad našemi zvítězil. S takovou prudkostí šel, že už dne 28. června byl u Kostí, kdež se proti němu našich pár vojáků postavilo, než nemohli dlouho vydržeti přesile. Couvajíc přes Sobotku po silnici směrem k Jičínu, kdež se zas za Vohařicema na den sv. Petra a Pavla dne 29. června strhla bitva. Prusové tu ale vtrhše skrz Jičín našim právě dozadu, vehnali naše do rybníka před sa-

mým Jičínem, trochu jich zajali a co zbyli, dali se na útěk. Tak se skončila bitva u Jičína.

Když Prušáci vtrhli do Čech, lid před níma ze všech stran utíkal, neb se prвило, že mladý lid rekrutují. Bylo to přežalostné podívání na ten ubohý lid, když až od hranic skrz a okolo Markvartic se hrnul: tu vůz s dětma a kolem mužové i ženy, tu s kozou, tu zase mladý lid, každý uzlíček na zádech neb pod paždí, tu zase plačící stará babička s uzlíčkem o překot utíká atd.

Těž i od nás, když byla bitva na den sv. Petra a Pavla u Jičína, tak každý strachem a úzkostí celý trnul a přestrašení jsouce jinými lidmi, že mladý lid berou; tu i od sud začali se stěhovat. Co bylo nejpotebnějšího, do děr skovali, aneb na vůz naložili a pryč ujeli, dobytek zaháněli atd.

Na to druhý den ráno již pruská piketa sestávající as z 10 mužů na koních přijeli do Markvartic a žádali výkupného, jestli se jim nedá, že zapálají. Tu musily selky vejce, chleba, máslo, oves atd. nosit, též se jim musila fůra dát, aby jim to dovezli za níma.

Nato začaly již k polednímu skrz Markvartice Prusi maširovat, a to trvalo do samého večera. Rozloživše se za humny za kostelem v poli do ležení, na lukách pode vsí a v poli u kamenného kříže mezi Mrkvojedy a Markvarticemi, tedy ve třech položeních; zůstali ležet přes celý druhý den a noc až do třetího dne dopoledne. Všecko se jim musilo otevřít, a co pro sebe potřebovali, vzali. Ale ještě chvála Bohu že to netrvalo dlouho a v neděli začali se stěhovat k Libáni. Odtamtud dále k Moravi, přes Moravu až k Vídni, kdež jest uzavřen mír. To se stalo 23. srpna 1866.

František Kupec

Poznámka: Tento zápis (s. 235 – 238) dosud nebyl otištěn. Je uložen ve Státním okresním archivu v Jičíně ve fondu Obecní úřad Markvartice. Upravený je přepsán v kronice obce Markvartice. Zde je přepsán z originálu, pravopis tam, kde nemění zvukovou podobu slov, byl upraven do současné normy podle platných edičních zásad.

K. B.

NOVINKY ZE ŠOLCOVA STATKU

Letos na Šolcově statku probíhá již 43. návštěvní sezona. 1. května jsme ji zahájili ve velkolepém stylu. Při vernisáži první výstavy, sestavené ze soch a skic německého výtvarníka Heriberta Maria Stauba, totiž zahráli koncertní mistři Jana Ludvíčková a Ondřej Lébr. Jejich virtuózní hře na housle naslouchalo početné publikum na zcela zaplněné, jarním sluncem prohráté zahradě statku.

Jedinečná kolekce Staubových soch, které v lapidáriu zůstanou až do 31. října, sestává především z bust známých osobností. Setkávají se tu postavy skutečné i mytologické, žijící i dávno zesulé, politici po boku vědců či umělců. Najdeme zde W. A. Mozarta, F.

Kafku, Hippokrata, V. I. Lenina, Sinuheta, M. Kunderu, G. Mahlera a četné další. Jejich spojovacím článkem je osobité a zdánlivě abstraktní pojetí, které však u každé postavy s pozoruhodnou přesností zdůrazňuje její nejcharakterističtější rysy

Staubovo dílo do Sobotky přicestovalo až ze 700 km vzdáleného Kolína nad Rýnem, kde Mistr tvořil v posledních letech svého života. Doposud tam žije a ordinuje choť zesulého umělce, neuroložka a psychiatryně MUDr. Lenka Staub. Za dovoz a zapůjčení exponátů vděčíme především jejímu vztahu k Sobotce. Medička Lenka Staub si kdysi o prázdninách přivydělávala jako průvod-

Uzavřený okruh H. Samohelové

kyně hradu Kost, stejně jako hospodář Šolcova statku. Dávné kontakty se podařilo opráší a na jejich základě domluvit výstavu, která se v současnosti těší největší pozornosti návštěvníků.

V Galerii Karla Samšiňáka, tedy v původním výstavním sálu statku, se letos postupně vystřídají výstavy akademických malířů Zdeňka Marčíka a Jaroslava Šámala. Sezónu uzavře keramické dílo akademické sochařky Blaženy Martiníkové. O těchto akcích budeme čtenáře průběžně informovat, stejně jako o chystaných koncertech a besedách.

Ve výčtu novinek, které Šolcův sta-

tek nabízí, nesmíme vynechat zrod 3. výstavního prostoru. Na zahradě zvolna vytváříme lapidárium pod širým nebem. Donedávna tu mohli návštěvníci obdivovat dva žulové objekty sochaře Petra Kavana: Buddhu s křížem a Portrét neznámého básníka. Loni přibyla keramická plastika „Uzavřený okruh“ od akad. sochařky Heleny Samohelové a odborně zrestaurovaný krucifix, do jehož pískovcového soklu byl usazen reliéf od Sylvy Benešové, zpodobňující sv. Jana Nepomuckého. Letos 8. května jsme před vchodem do domu slavnostně odhalili další objekt – sochu „Shledání“ od akad.

sochaře Jaroslava Vacka. Během léta by se poblíž šípkového keře v jižním cípu zahrady měla ještě ocitnout „Toaleta“ akad. sochaře Petra Šturmy. Aby si laskavý čtenář neovysvětlil mnohoznačný název poslední zmíněného objektu špatně, pro jistotu předesílám, že půjde o sochu koupající se dívky.

Směle doufám, že Šolcův statek v letošním 205. roce své existence přinese svým příznivcům, stejně jako v minulých letech, radost, pohodu a nezapomenutelné kulturní zážitky.

Jan Samšiňák,
hospodář na Šolcově statku

Z ÚCTY K PŘEDKŮM

aneb

zpráva o Svatojánském putování, které se možná stane novou tradicí

„K obrazu české krajiny, která sama o sobě, bez zásahu člověka, má barokní linii, patří také socha sv. Jana Nepomuckého. Je to muž, který patrně nejvíc proslavil naši

zemi. V nejzapadlejších koutech světa, v největších městských centrech i v nejromantičtějších místech úplně divočiny můžeme se setkat se znamením jeho úcty.“ Petr Piňha

SVATÝ JENE NEPOMUCKÝ ORODUJ ZA NÁS,

tato prosba je vytesána na čelní straně sochy Jánečka, který stojí od roku 1889 v Malechovicích v zatáčce u silnice vedoucí z Mladějova do Libošovic. Před několika lety jsme se rozhodli uctít památku patrona obce uspořádáním Svatojánské pouti. Několikrát jsme se po 16. květnu, kdy slaví svůj svátek, sešli a v družné pospolitosti si v bývalé hospodě Na Písku užili netradičního poutového veselí. Hrál nám skvělá hudba, děti i dospělí cvrnkali kuličky, hrály se šachy i Člověče, nezlob se, pár krásných koní vyvážel poutníky na projížďku jarní přírodou, nechybělo divadlo, točilo se pivo a jedly poutové koláče a jiné dobroty. S příbývajícími lety ubývá sil...

Vloni jsme v libošovické Galerii Na návsi představili sv. Jana Nepomuckého jako vděčné, věčné téma ve výtvarném umění. Letos dostala připomínka světce obsah ve smyslu slova pout = putování. Pozvání na procházku jarem

vonící přírodou přijala hrstka poutníků, kteří si putování za třemi sochami svatých Janů Nepomuckých příjemně užili. Sestávalo ze zastavení u třech soch světce s připomínku okolností jejich postavení.

První se konalo v místě startu u naší malechovické sochy sv. Jana Nepomuckého. V roce 1889 ji zhotovil libošovický kameník Václav Havlík z iniciativy a za peníze majitele nedalekého Žďánku, zdejšího rodáka, vzdělaného a upřímně věřícího Jana Bohumila Nováka. Ten byl mimo jiné vychovatelem u Schwarzenbergů na Orlíku a vlastně průkopníkem chalupaření. Za téměř 130 let, co stojí Jáneček mezi dvěma lípami na stejném místě, zažil mnohé. Zastavovalo se u něj procesí cestou na pouť na Tábor, několikrát byl poškozen, dokonce i ukraden, zahrál si ve filmu. Nově umístěná lavička nabízí procházejícím turistům možnost k usednutí, odpočinku a zamyšlení. Od ní jsme se vydali přes les Hůru se zajímavými

průhledy na Trosky, Kozákov i Krkonoše na Babylon směrem k hájence. V místě zdejšího krásného rozhledu je rovněž umístěna pohodlná lavička.

Od ní jsme pokračovali do Nepřívěce k dalšímu Janovi stojícímu na začátku obce. Mnoho o něm známo není. Pochází z roku 1811 a jak se ještě i Karol Bílek pamatuje, sedával pod ní při slavných nepřívěckých poutích flašinetář.

Hezká byla cesta Lavičkami k soboteckému hřbitovu, Černínskou a Jeřábkovou ulicí mezi krásně upravenými roubenkami, pak po schodech ke kostelu sv. Maří Magdaleny. Zde stojí jeden ze tří soboteckých sv. Janů Nepomuckých, dílo pražského sochaře Antonína Wildta (1856) údajně podle návrhu Josefa Mánesa. Stávala kousek níž Na Mostě, odtud byla i s naproti stojícím křížem přemístěna sem kvůli rozšiřování silnice. Dle dalších informací Karola Bílka, uvádí v Pamětech Antonín Vojtěch Sakař tyto podrobnosti:

Starý špitálský most jevil na všech stranách trhliny v ohražení i v klenbě. Správa městská roku toho most důkladně přestavěla a rozšířila; sochy na něm umístěné sesadila. Socha sv. Jana Nepomuckého dána do kapličky u Kdanic, socha Spasitelova uschována v chrámě. Usnesením správy obecní r. 1855 zakoupen na nový most železný kříž s pozlaceným tělem Páně a spolu usouzeno, aby protější stranu zdobila socha sv. Jana Nepomuckého. Za tím účelem za-

vedeny sbírky. Pater Jan Škopán sebral 147 zl. 12 kr., soudní kancelista Jan Jančura daroval 100, jiní tři dobrodinci 103 zl., obec pak doplnila sbírku na 630 zl., za kterou částku koupena socha sv. Jana od pražského sochaře Wildy.

Nedělní oběd v hotelu Pošta byl skvělý. Osvěžení dobrým jídlem a nápoji jsme se zastavili na zdravotním středisku na výstavě pěkných fotografií a dokumentů zachycující bohatý spolkový

život soboteckého Klubu přátel. Cestou k nádraží jsme se pak ještě vyfotili u krásně obnovené zajímavé pamětihodnosti, Parmiggianiho skulptury Dům pod půlměsícem.

Příjemně naladěni jsme se v pozdním slunečném odpolední v neděli 22. května rozloučili s nadějí, že se třeba příští rok znovu vydáme stejnou dobře známou poutní cestou za našimi Jánečky. Do party zveme i vás!
Alena Pospíšilová

VLASTENECKO DOBROČINNÁ OBEC BARÁČNÍKŮ SOBOTKA

Činnost našich baráčníků pokračovala i v dubnu. 7. dubna vyjelo konšelstvo do krásné hospůdky ve Střehomi na výjezdní konšelské zasedání. Zasedání zahájili krátkým, ale výstižným programem, potom si pochutnali na dobrém jídle a pití. Také si prohlédli celou hospůdku a někteří dokonce prozkoumali okolí.

14. dubna uspořádali další zajímavou besedu s prezentací. Z poutavého vyprávění Josefa Jirků a ukázky natočeného filmu o devíti mlýnech, které už neexistují, se účastníci dozvěděli mnoho zajímavého o životě tehdejších obyvatel mlýna. Pamětníci si některé mlýny pamatovali a osvěžili si i vzpomínky na své mládí. Údolí devíti mlýnů je ne-

daleko Sobotky. Táhne se od Batína až ke Starým Hradům podle Libáňského potoka.

A poslední akcí v tomto měsíci bylo tradiční stavění májky. Tetičky ozdobily břízku barevnými pentlemi a sousedé ji postavili na náměstí.

Květoslava Hořáková
vzdělavatelka

ZÁJEZD NA KUKS A CHLUM U HRADCE KRÁLOVÉ

Navštívili jsme dne 21. května 2016 opět otevřený a velmi dobře opravený zámek Kuks včetně restaurovaných soch. Zaujala nás historie zámku a současně zde také byla ukázka z činnosti policie ve Východočeském kraji. Další naše zastávka byla na Chlumu, kde se odehrála neslavná bitva pro Rakousko roku 1866. Zde mimo jiné i naše odvážné cestovatelky vystoupaly na rozhlednu, odkud byl překrásný výhled do kraje. Poslední zastávka byla, jak jinak, než v hospodě u Rumcajse ve Kbelnici. Celý zájezd se vydařil díky počasí a dobré organizaci.

Zapsal a fotografoval:
syndik Mgr. Jiří Hořák

PRŮBĚH SLAVNOSTI ŽUPNÍHO SJEZDU ČSL. BARÁČNICTVA V. ŽUPY VÁCLAVA BUDOVICE Z BUDOVA V MLADÉ BOLESLAVI R. 1933 V SOBOTCE

Za velmi krásného jitra v neděli 4. června 1933 vzbudil všechny sousedy a tetičky budíček baráčnické kapely, která nevynechala žádné ulice, by neoznámila svým sousedům, že slavnostní sjezd jest zahájen. Zatím již ze širokého okolí sjíždějící se autobusy s baráčníky a s přáním každého jednotlivce, by den byl co nejkrásnější, neb nejelo se jen na slavnost, nýbrž dopoledne každý chtěl zhlédnouti aspoň část koutku „Českého ráje“. Mnoho účastníků zhlédlo hrad Kost, Plákanek a památný Humprecht, který vedl Sobotce a okolí.

Po uvítání všech hostů konala se slavnostní schůze, župní sedění, za přítomnosti význačných pracovníků veleobce v krčmě na Syrovandě. Rychtář obce sobotecké řídící Boudyš vítá sousedy, tetičky, mladou chasu a hosty, zvláště pak rychtáře veleobce souseda Soukupa, župního rychtáře souseda Legnera atd. Za přítomnosti sousedů a tetiček baráčnických obcí Čejetický, Podolec, Pták, Staroměstská Mladá Boleslav, Hrdlořezy, Mnichovo Hradiště, Podol u Bělé, Řepov, Trenčín a mladé chasy z Bukovna župní rychtář Legner promluvil o významu čl. Baráčnictva a jeho historii a nabádá všechny pří-

tomné, by pamatovali hlavně na naše menšiny v pohraničí, které jsou našimi strážci a které jsou nyní tak utiskovány nepřátelskými živly. Dalším řečníkem byl župní syndik. Poté se ujal slova rychtář veleobce Soukup, který vyřizuje pozdravy všech obcí pražských. Nakonec zazpívali všichni naši hymnu.

Odpoledne vyšel průvod od krčmy městem na spořitelni zahradu, kde se konala slavnost odevzdání praporu. Na spořitelni zahradě zbudovali sousedé podium a na něm zasedly kmotry praporu: Tetička Boudyšová Řina, choť ředitele měšťanských škol, rychtáře obce, ta věnovala na prapor hedvábnou stuhu bílou. Tetička Dufková B. věnovala hedvábnou stuhu modrou. Tetičky slečna Růžena Ortová a paní ředitelová Stejskalová věnovaly společně hedvábnou stuhu trikoloru (bílo-modro-červenou). Rychtář obce Josef Boudyš vylíčil myšlenku pořídit spolkový prapor. Stalo se tak na návrh akad. malíře Václava Špály a proveden byl v Jedličkově ústavu pro mrzáčky v Praze. Rychtář se dále zmínil o výšivkách na praporu, o Humprechtě, který postavil hrabě Humprecht Jan Černín z Chudenic dle vzoru východních staveb. Zbudoval jej pražský stavitel Carlo Lu-

rago ve slohu vlašském r. 1667. R. 1668 byl lovcí zámek Humprecht bleskem zapálen. R. 1681 byl znovu zbudován, by zvýšen o jedno patro. Rychtář se dále zmínil o poslání praporu pro obec a významu barev jednotlivých stuh. Nakonec zahrála kolínská kapela hymnu Kde domov můj. Při řeči rychtáře o významu barev na stuhách kmotry přivázaly stuhu na prapor. Kolínská hudba koncertovala – rozproudila se veselá zábava. Večer byla lidová veselice. *Zapsal Boudyš J.*

Čerpáno: Pamětní listina účastníků slavnosti rozvinutí praporu Baráčnické Obce v Sobotce dne 4. června 1933 spojené se župním sjezdem.

*Zapsala vzdělavatelka
Květoslava Hořáková*

Poznámka: Vlastenecko dobročinná obec baráčníků splnila první část zachrany originálu praporu, a to tím, že dne 31. 5. 2016 byla dodána na rychtu DPS Sobotka replika praporu v hodnotě 42 768 Kč. Dokončení této akce je plánováno na první polovinu měsíce července, kdy bude dodán originál praporu po restaurování.

Informaci podává syndik Mgr. Jiří Hořák

LETNÍ KONCERTOVÁNÍ SMÍŠENÉHO PĚVECKÉHO SBORU STOJMÍR-BENDL

Rozkvetlá krajina a již krásné počasí je pro náš sbor předzvěstí tradičních jarních a letních vystoupení a koncertů. V letošním roce jsme si pro diváky a posluchače připravili opět nový repertoár, ve kterém zazní další nově nastudované lidové písně z různých koutů naší země – Prší, prší, Což se mně má milá, Plzeňská věž aj. Dále skladby klasiků, např. W. A. Mozarta, Zd. Svěráka a Jára Cimrmana,

žánr hebrejské hudby, ale i nově například světoznámá skladba „Yesterday“ skupiny The Beatles ve čtyřhlasé úpravě, nebo píseň „Tam za tou duhou“ z muzikálu „Divotvorný hrnec“ slavné autorské dvojice Voskovce a Wericha, v úpravě pro sbor a klavír. Koncerty bude mluveným slovem provázet pan Tomáš Grindl a na klavír nás doprovodí paní učitelka Petra Matoušková.

Jarní a letní program sboru:

8. 5. 2016	18,00	Vzpomínkový podvečer u památníku padlých, Dolní Bousov
27. 5. 2016	9,30	Slavnostní otevření radnice v Dolním Bousově
8. 6. 2016	16,00	Hudební odpoledne (nejen) s lidovou písničkou v DPS Sobotka
10. 6. 2016	21,00	NOC KOSTELŮ 2016 – LIBOŠOVICE (kostel sv. Prokopa)
14. 6. 2016	17,30	Hudební odpoledne (nejen) s lidovou písničkou v DPS Dolní Bousov
18. 6. 2016	18,00	KONCERT NA HUMPRECHTĚ, „Den hudby“ – naším hostem bude ženský pěvecký sbor <i>Sirény</i>, Říčany u Prahy
24. 6. 2016	18,00	ZAHRADNÍ KONCERT, Dolní Bousov

Pavína Těšínská, sbormistryně

KNIHOVNA

ČERVEN V KNIHOVNĚ

V červnu knihovna žije výstavami. Během celého měsíce se můžete zastavit a prohlédnout si zde celkem tři výstavy s tématy tak rozdílnými, že vybrat si „to své“ může opravdu každý.

Od konce května do 13. června v knihovně probíhá výstava studentských prací **Proměna náměstí v Sobotce očima studentů architektury**. Prezentují se zde projekty studentů Fakulty architektury ČVUT v Praze, vytvořené v loňském semestru v ateliéru krajinářské architektury Vladimíra Sitty.

Práce byly uvedeny na setkání s občany Sobotky 6. května v sále sobotecké sportovní a všichni ti, kteří prezentaci nestihli, se mohou s návrhy seznámit nyní touto formou.

14. června bude vernisáží zahájena výstava **Sobotecko – náš domov**. Jedná se o práce dětí Základní školy v Sobotce, které vznikaly během celého školního roku v rámci projektu pod vedením MgA. Adély Brabcové. Výstava, kde budete moci nalézt dané téma zpracované různými uměleckými styly a metodami, zůstane v knihovně po celé léto.

Během celého měsíce června je pak v prostorách knihovny instalována putovní výstava **Karel IV. – Život Otce vlasti**. Výstava byla knihovně zapůjčena Národním pedagogickým muzeem a knihovnou J. A. Komenského v Praze. Srozumitelnou formou určenou i pro zájemce z řad dětí a mládeže shrnuje nejdůležitější okamžiky v životě císaře Karla IV. a jeho rodiny. Samozřejmě součástí je i kulturní dědictví Karlovy éry – řada hradů, církevních i městských staveb a zejména soubor korunovačních klenotů, nejvýznamnější kulturní movitá památka České republiky.

KNIŽNÍ NOVINKY

Výběr z knih, pořízených za poslední dva měsíce do knihovny:

Beletrie

Robert Galbraith: Ve službách zla
T. Keleová-Vasilková: Touhy
Kristin Hannahová: Slavík
Radka Třeštíková: Bábovky

Naučná literatura

Miloš Doležal: Krok do tmavé noci
Heiko Hähnsen: Zahrada síly
Jarmila Klímová: Proč (a jak) psychosomatika funguje?
Petra Rubášová: Domácí sýry

Beletrie pro mládež

Miroslav Adamec: Berta a Ufo
Robert Beatty: Serafina a černý plášť
Lewis Carroll: Alenka v říši divů
Já, JůTuber 2

Naučná literatura pro mládež

Renáta Fučíková: Obrazy ze Starého zákona
Josef Krček: Příběhy dvanácti měsíců
Helena Pěnkavová: Povídám, povídáš, povídáme o...

KNIHOVNA O PRÁZDNINÁCH

S přicházejícím létem se blíží i prázdniny a tedy i prázdninová provozní doba knihovny. Díky milé brigádnicí bude mít knihovna opět otevřeno bez přerušení celé prázdniny stejně jako po celý rok, tedy:

Pondělí		12:00 – 16:00
Úterý	9:00 – 11:00	13:00 – 17:00
Čtvrtek	9:00 – 11:00	13:00 – 17:00
Pátek		13:00 – 17:00

Během konání Šrámkovy Sobotky pak bude knihovna pro všechny své čtenáře otevřena od neděle 3. července do soboty 9. července každý den 9:00 – 12:00 a 13:00 – 17:00 hod.

Přeji všem čtenářům Zpravodaje pohodové léto s hromadou přečtených knížek.

MŠ

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Zájemci o historii našeho kraje již jistě zaznamenali nové periodikum s názvem **Monumenta vivent**. Vydává ho Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště Josefov, a je věnován památkové péči na území Královéhradeckého kraje. Jeho 5. ročník vyšel v r. 2015, edičně ho připravila Eva Macková. Má rozsah 200 s., vytištěn byl u firmy Glos v Semilech. Z obsahu nás zaujme příspěvek **Karla Čermáka** *Sochy a pomníky M. Jana Husa ve službách národního probuzení*, jehož podstatnou část jsme nedávno mohli vyslechnout na autorově přednášce v Libošovicích. Soboteckou městskou památkovou zónu připomněl **Jiří Balský**, o vesnické památkové rezervaci Vesec a památkové zóně Štidla se rozepsal **Jan Tluchoř**. **Ladislav Zikmund-Lender** se věnoval osobnosti architekta Jindřicha Freiwalda, který pro Sobotku projektoval budovu Městské spořitelny. Závěrem se čtenáři seznámí s nově v roce 2014 zapsanými kulturními památkami, mezi nimiž jsou i socha sv. Václava od Martina Jelínka st. v Podkosti, opěrná terasa a zámecké schodiště u Humprechta a socha Ukřižovaného ve Štidlách. Celý sborník je doprovázen mnoha černobílými i barevnými fotografiemi.

Jiří M. Havlík: Jan Fridrich z Valdštejna. Vyšehrad Praha 2016, 282 s. V záslužné ediční řadě nakladatelství Vyšehrad *Velké postavy českých dějin* vyšla s podtitulem *Arcibiskup a mecenáš doby baroka* monografie opomíjeného a veřejnosti málo známého církevního hodnostáře, zpracovaná na základě studia dosud

neprozkoumaných písemností z českých i vatikánských archivů. Knihou se mihnou i četné osobnosti z našeho kraje: příslušníci šlechtických rodů Schliků, Valdštejnů, Černínů, Lobkoviců, Hubryků a Straků z Nedabylic; sobotečtí děkanové Adam Ignác Mladota, Antonín Petr Příchovský či Jakub Zottinis, ale i stavitel Jean Baptiste Mathey a jiní. Dílo je čtivé, i obtížné partie (finance, berně) jsou psány srozumitelně. Prostě cenný příspěvek na splátku dluhu, který má česká historiografie k pobělohorskému období.

Na kolech do světa. Po silnicích nejen Českého ráje a Pojizeří. Pod tímto názvem vyšlo již 17. supplementum sborníku *Z Českého ráje a Podkrkonoší*, které obsahuje referáty z vědecké konference konané 17. – 18. dubna 1915 v Mladé Boleslavi (Semily – Turnov – Jičín 2016, 340 s.). Tradičně brzy, možno říci do roka a do dne, vyšla další zajímavá publikace, určená nejen milovníkům Českého ráje. 27 autorů se věnovalo 150. výročí narození Václava Laurina, 120 letům mladoboleslavské firmy Laurin a Klement a 90 letům, která uplynula od jejího spojení se Škodovkou. Došlo i na další otázky kolem cest, silnic a mostů, prostor je vyhrazen i cyklistice, autům, autobusům, sportování a dalšímu dění na silnicích. Tematický záběr byl opravdu široký. Sborník redakčně připravil Pavel Jakubec a vydavatelům – Státnímu okresnímu archivu Semily a Pekařově společnosti Českého ráje slouží ke cti. Sobotáky bude asi nejvíce zajímat

výborná obsáhlá studie Jana Bílka *Mladoboleslavská automobilka a člen správní rady Jindřich Gustav Maštálka*, založená na vyčerpávajícím využití archivního materiálu a doprovázená řadou fotografií a reprodukcí.

Lucie Rychnová: Spisy o architektuře, umění, zahradách a dobrem životě v knihovně Františka Josefa Šlika (*Marginalia historica* 5, 2014, č. 2, s. 107-142). Vynikající studie mladé historičky, která se již řadu let věnuje hraběcímu rodu Schliků na Jičínsku zvláště v 18. století. Tentokrát seznámila veřejnost s poznatky, které vytěžila podrobným studiem inventářů velké hraběcí knihovny. Doložila i vliv odborné literatury na chod panství.

Konrad K. Czaplínski: Svatovojtěšská stezka, I. etapa, dolnoslezská část. Vydalo Dolnoslezské vojvodství, Wrocław, s. d. /2016/, nestr. Pro potřeby turistů a poutníků, kteří chtějí putovat po stopách sv. Vojtěcha, vyšel v českém překladu K. Kurkové drobný skvěle tištěný průvodce, který směřuje z Čermné v Kladsku do Vratislavi. Má 16 zastavení s textem o příslušném místě a s montáží mnoha barevných fotografií. Jedním ze zastavení je i Sobotka. Snad nebude na škodu, když ocitujeme alespoň část textu o našem družebním městě:

Sobotka poprvé byla zmíněna v polovině 12. století jako trhová osada. Na město byla povýšena Jindřichem Bradatým roku 1221. Po vyrabování města husity v roce 1428 k opětovnému rozkvětu došlo až v 16.

století, kdy se dostalo do rukou Habsburků. V roce 1745 se Sobótka ocitla na pruském území a později byla klášterním majetkem. Ke konci 2. světové války byla během vedenných bojů z padesáti procent zničena. Z ar-

chitektonických památek stojí za pozornost gotický kostel sv. Anny se sochami – například od nepaměti proslulou sochou sv. Anny. Do Sobótky byla přivezena zřejmě ve 12. století z Kyjeva ruskou princeznou Marií

Wloskonissou, chotí Petra Wlostowice. Tradičně říká, že románský kostel sv. Jakuba Staršího byl založen Petrem Wlostowicem v roce 1155. Dochovaly se části románského portálu a zazděný kamenný lev z 12. století.

ŠKOLNÍ STRÍPKY

SOBOTECKÉ VELIKONOCE

„Na Škaredou středu by se lidé neměli mračit, aby jim to nezůstalo po zbytek roku.“

Letos tato středa připadla na 23. března 2016 a v naší škole se skutečně žádný „mračoun“ nenašel. Naopak, školu ovládla veselá velikonoční nálada. Všechny třídy se proměnily v dílny, ve kterých si žáci společně se svými učiteli připravili pro ostatní spolužáky kreativní tvoření velikonočních symbolů. Během příprav si o tradicích těchto svátků vyprávěli. Mladším dětem s realizací dílen pomáhali i žáci z vyšších ročníků.

Prvnáčci společně se žáky 7. A vyrobili Moranu, kterou pak vynesli ze školy ven. Žáci druhých tříd za pomoci „devátáků“ vyráběli papírové krabíčky ve tvaru zajíčka nebo skládali slepičky. Zajíčky a slepičky vyrobené jinou technikou si děti odnášely

i z 3. A a 3. B. Třída 4. A navštívil snad každý, neboť vůně linoucí se z této místnosti byla neodolatelná a vlastnoručně ozdobené perníček chutnal dvojnásobně medově. Ve 4. B děti vybarvovaly velikonoční mandaly. Velikonoční košíček, zápich ve tvaru vajíčka nebo přání spojené se svátky jara děti tvořily v 5. A a 5. B.

Také ve třídách 2. stupně čekalo na děti mnoho zajímavých aktivit. Žáci 6. A připravili pro své spolužáky tvorbu dekoráčních předmětů. Do třídy 6. B směřovaly kroky všech chlapců, protože zde probíhalo pletení pomlázek. Naopak dívky navštívily 7. A, kde vznikaly velikonoční věnce. Ve znamení papírových zvířátek byla dílna třídy 8. A. Nejstarší žáci se proměnili v instruktory „jarního gumičkování“.

Tento den zároveň proběhla beseda o velikonočních tradicích s tetičkami Hořákovou a Pažoutovou ze spolku Baráčníků. Už příchod tetiček, které byly oblečeny v krojích, vzbudil u dětí velký zájem. V úvodu tetičky dětem vysvětlily, proč si říkají zrovna „tetičky“ a proč se spolek nazývá Baráčníci. Pak plynule přešly k povídání o krojích a velikonočních zvycích. Na závěr společně s dětmi pletly pomlázky a seznámily děti s různými technikami, které se při zdobení vajec používají. Ukázky kraslic děti velmi zaujaly.

Projektový den „Sobotecké Velikonoce“ se velmi vydařil. Důkazem byla nejen rozzářená očka dětí a plno krásných výrobků, které si ten den ze školy odnášely, ale i dobře fungující spolupráce starších a mladších žáků.

Ing. Marcela Pipková

ÚSPĚCHY ŠACHOVÉHO KROUŽKU

V sobotu 26. března 2016 se náš šachový kroužek zúčastnil Šachového turnaje o velikonočního beránka, jenž se uskutečnil v Domově dětí a mládeže v Kolíně.

Hrálo se podle švýcarského systému, který má k sobě přiřazovat zhruba stejně silné hráče podle hodnocení a počtu

bodů, ale vždy tomu tak není. Pořadatelé nás rozdělili na 2 skupiny – mladší (1. stupeň) a starší (2. stupeň) žáky. My starší jsme se ještě v závěru dělili na juniory (15+) a starší žáky (2. stupeň do 15 let). Odehráli jsme celkem sedm kol a už po pátém kole jsme si počítali, zda nám to dá na pohár. A dalo! Petr Čerych (9.

A) byl druhý ve své kategorii juniorů a já byl třetí v kategorii starších žáků. Nikdo z nás překvapivě neprohrál na čas!

O tři týdny později 16. dubna 2016 jsme zavítali tentokrát na šachový turnaj do Hradce Králové. Zde jsme byli opět rozdělení na 1. a 2. stupeň. Hrací tempo bylo 20 minut a hráli jsme znovu sedm

kol podle švýcarského systému. Tento turnaj byl opravdu silně obsazen, jelikož se jednalo o poslední turnaj Velké ceny. Z celého kraje si přijeli porovnat síly ti nejlepší hráči, kteří chodí na základní školu nebo do odpovídajících ročníků víceletých gymnázií. Ze začátku u nás

panovala trochu nervozita, protože jsme věděli, proti komu budeme hrát. I přes velkou konkurenci se zvládl Petr Čerých probojovat až na třetí místo, což je opravdu obdivuhodné.

Na obou turnajích hrál každý sám za sebe, na rozdíl od turnajů, které pro-

běhly začátkem roku, kde se soutěžilo v družstvech. Tyto turnaje nám znovu ukázaly, že nás toho pan Martínek opravdu hodně naučil. Proto bych mu chtěl znovu za celý šachový kroužek nesmírně poděkovat.

Jan Hlavatý, 9.A

VÝROČÍ 700 LET OD NAROZENÍ KARLA IV.

V letošním roce uplynulo sedm set let od narození Otce vlasti. Karla IV. označujeme také jako největšího Čecha a vnímáme ho jako jednu z největších postav naší historie. Ceníme si ho pro jeho moudrost, mírovou politiku a diplomatickou obratnost. Za jeho vlády dosáhly české země nebývalého hospodářského i kulturního rozkvětu. Dlouho opomíjená Praha se stala centrem Sváté říše římské. Karlova vláda nevratně zasáhla i do dalších oblastí společnosti. Vzdělání bylo podpořeno založením univerzity, která byla první univerzitou na sever od Alp. Význačným činem v oblasti církevní bylo založení pražského arcibiskupství, které ukončilo podřízenost arcibiskupství německému.

S cílem připomenout Karlův život a dílo vznikl koncept „národního výročí“. Jeho smyslem je oslavit toto jubileum prostřednictvím celé řady kulturních, společenských, vzdělávacích i sociálních projektů – tak jak to odpovídá širokému záběru císařových aktivit. Karel IV. tak bude připomenut nejen jako vzdělanec, politik, diplomat, stavitel, křesťan, mecenáš a vizionář, ale

rovněž si připomeneme jeho zakladatelské, kulturní a státnické dílo. Do oslav se zapojilo mnoho institucí a spolků – např. Klub přátel Karla IV., Spolek karlovských míst atd. Vznikl také projekt Praga Caroli 2016 – Praha žije Karlem.

Oslavy vyvrcholily v polovině května ve dnech nejbližších předpokládanému datu narození, což je 14. květen. V tento den po celé zemi probíhalo mnoho různ-

ných akcí, mimo jiné bylo na Pražském hradě slavnostně odhaleno sousoší Elišky Přemyslovny a Karla IV.

I naše základní škola se přidala některými pořádanými akcemi k tomuto významnému výročí. V březnu se naši žáci zúčastnili besedy s Terezií Dubinovou, Ph.D., na téma Karel IV. a Židé, kde byl tento většinou pozitivně vnímaný panovník představen i z jiného úhlu. V dubnu jsme se vydali zavzpomínat na Karla IV. na místo jemu velmi blízké – na Karlštejn. V květnu zhlédli naši žáci divadelní představení s názvem O životě a době Karla IV. Skupina herců z Křivoklátska nám touto cestou přiblížila dobu Karla IV. – jak se žilo, co se jedlo a jaká se hrála hudba.

Zájemci o tuto dobu a Karlovu osobu si přišli na své i na televizních obrazovkách. Česká televize si přichystala pro milovníky historie mnoho pořadů s karlovskou tematikou – např. Proměny Karlova Hradu nebo Karel IV., z Boží milosti král. Uvedla také premiéru historického filmu Hlas pro římského krále, kde se role Karla ujal Kryštof Hádek.

Mgr. Pavla Kozáková

BESEDA KAREL IV. A ŽIDÉ

V březnu se konala na naší škole první akce k sedmistému výročí narození Karla IV. Již tradičně zavítala na besedu T. Dubinová, Ph.D., aby pohovořila se žáky sedmého ročníku o vztahu Karla IV. a Židů. Jedna z nejmávanějších osobností našich dějin je většinou vnímána značně černobíle. Hlavně jako slavný český král a úspěšný římský císař, člověk, který se zasloužil o rozkvet Prahy a slávu Českého království. Když se řekne Karel IV., tak si nejspíš většina lidí představí vlídnou tvář Vlastimila Brodského z muzikálu Noc na Karlštejně. Možná i to byl důvod, proč český král a císař Svaté říše římské před několika lety vyhrál v anketě o největšího Čecha.

Otec vlasti se stal v průběhu staletí osobou glorifikovanou a nedotknutelnou.

My jsme si ho ale představili jako typického středověkého panovníka se všemi dobrými i špatnými vlastnostmi a drsnou protižidovskou politikou, která byla tehdy naprosto běžná. Pro každého pána, ať už šlechtice nebo vladaře, bylo jednodušší Židy pobít, než jim vrátit půjčené peníze. Nezapomínejme, že právě Židé fungovali jako bankéři. Křesťan nesměl v duchu přikázání „Miluj bližního svého jako sebe samého“ půjčovat na úrok. Židé se na druhou stranu finančnictví velmi aktivně věnovali. Vždyť to také bylo jedno z mála odvětví, kterým se směli žít. Až pozdější doba přinesla poznatek, že

zabíjet Židy se nevyplácí – mnohem lepší je odčerpávat jejich zisky. Za ochranu před pogromy museli Židé dobře zaplatit, což nijak nebylo v rozporu s feudálním systémem. Pán přece ochraňuje poddané a na oplátku jimi plně disponuje.

Jako všechny historické jevy musíme i vládu Karla IV. hodnotit z dobového pohledu a nevytrhávat ji z kontextu. Stejně jako každý z nás měl i tento panovník své kladné i stinné stránky.

Mgr. Pavla Kozáková

EXKURZE NA KARLŠTEJN

V pátek 1. dubna 2016 jsme se spolu s některými žáky 6. a 8. tříd vypravili na Karlštejn. Doprovázel nás pan učitel Munzar a paní učitelky Kozáková a Vlčková. Ten den bylo doslova aprílové počasí, každou chvíli přišla přeháňka. Na Karlštejně už na nás

čekala paní průvodkyně, která nás provedla celým hradem a nakonec nás vzala i do kaple sv. Kříže. Dozvěděli jsme se i něco, o čem jsme se v hodinách dějepisu neučili. Třeba například, že velká věž mohla být od ostatních částí hradu oddělena, když se spálil

dřevěný most. A protože velká věž nebyla nikdy dobytá, byl Karlštejn prohlášen za nedobytný. Po prohlídce jsme měli krátký rozchod. Kvůli chladnému a deštivému počasí jsme se však už těšili domů do tepla.

Lucie Reslová, 7.A

AKTIVITY ŠKOLNÍ DRUŽINY

BESEDA S PANÍ UČITELKOU OLGOU BIČIŠŤOVOU

S paní učitelkou Olgou Bičišťovou jsme besedovali o naší Sobotce. Dozvěděli jsme se toho mnoho nového. A víte proč? Paní učitelka Bičišťová totiž napsala pro děti učebnici o Sobotce, ve které je spousta zajímavých informací.

Dozvěděli jsme se, že na Větráku stál kdysi větrný mlýn, že byla Sobotka obehnaná hradbami, že se zde narodili významní lidé i jaká byla Sobotka dříve. S paní učitelkou máme ještě naplánovanou vycházku po našem městě.

Už se moc těšíme!

NÁVŠTĚVA KOSTELA SV. MÁŘÍ MAGDALENY

V rámci celoškolského projektu „Sobotekko – náš domov“ jsme ve středu 30. března 2016 navštívili soboteckou dominantu, kostel sv. Máří Magdaleny. Přivítal nás pan farář a vyprávěl nám moc zajímavé věci. Dozvěděli jsme se, že náš kostel byl postavený před 400 lety. Dal ho postavit hrabě z Kosti – Oldřich Felix z Lobkowicz. Obdivovali

jsme velké varhany, krásné dřevěné sochy, které zdobí celý interiér kostela. Viděli jsme také sochu Ježíška a jeho maminky Marie, pěkná byla i barevná vykládaná okna. Zkusili jsme si je namalovat. Mnozí z nás byli v kostele poprvé, ale moc se nám tu líbilo. Děkujeme panu faráři za pěkné a nezvyklé odpoledne.

LOUTKOVÉ PŘEDSTAVENÍ „O LUCIÁŠKOVÍ“

To bylo pěkné představení! A těch dřevěných loutek! Velké byly skoro jako my!

Zazvonil zvoneček a pohádka začala. Rázem jsme se ocitli v pekle. Nezbedný malý čertík Luciášek se v pekelné škole učí čertovskému řemeslu a učí se i děsivé skřeky. Poprvé se vydá na svět pro velikého hříšníka pana krále. Pohádka

byla humorná, vystoupilo v ní 11 loutek – čertík Luciášek, Lucifer, stará čarodějnice, pekelný učitel, drak, kozlík, babička, Kašpárek, pan král, princezna Jůlinka a princ Jakub.

Pohádka se dětem moc líbila a už se těšíme na další.

Děkujeme Loutkovému divadlu Kozlík.

Věra Valentová

BĚH DO SCHODŮ HUMPRECHTU

„Do toho! Do toho!“, ozývalo se ve středu 6. dubna 2016 v lesoparku pod Humprechtem. A víte proč? Děti ze školní družiny závodily v běhu do schodů k zámečku. Všechny byly statečné a doběhly až do cíle.

NOC V KNIHOVNĚ

Dne 6. května se v místní knihovně Fráni Šrámka uskutečnila dlouhá a hlavně dětmi očekávaná Noc s Andersenem. Počasí se vydařilo, takže nic nebránilo tomu, užít si odpoledne a večer spoustou veselých her a dovádění. Paní knihovnice Magda nás přivítala s úsměvem a seznámila nás s tematickým programem. Celá linie programu byla spojena s osobností Karla IV. a rytíři vůbec. Už samotný začátek programu sliboval nevšední zážitek. V zahradě se, jakoby náhodou, objevila skupinka rytířů na opravdovém rytířském koni, který byl připraven nás všechny svést. Ale to

byl teprve začátek. Následovaly rytířské souboje a štvance. Po skolení divokého prasete jsme mohli usednout k „bohatě prostřenému kulatému stolu“. Prostě jsme si opekli buřty a sesazení kolem ohniště jsme byli téměř jako rytíři kulatého stolu. Na naší tvrzi – v knihovně – jsme pak v průběhu vyprávění o životě a odkazu Karla IV. tvořili vlastní erby, zažloutlé svitky pergamenů jsme ozdobili ornamentem iniciál našich rytířských rodů a listinu pak zapečetili. To hlavní nás ale teprve čekalo! Napínavé hledání pokladu pomocí plánku a indicií. Trasa nás vedla jednotlivými stanovišti ztichlým městem. Dávno byla tma a blížila se půlnoc. Ulice a zákoutí se plni-

ly stíny. S každým dalším stanovištěm a částí indicie jsme se blížili našemu cíli. Poslední úsek trasy byl na dosah. Už jen projít kolem chladných, tajemných zdí kostela k opuštěné brance vedoucí za kamennou zeď. A za ní povědomá zahrada, nyní s pěšinkou osvětlenou mihotavými plamínky svící, které nás zavedly do temných sklepních katakomb tvrze – knihovny. Zde jsme pod nánošem staletého prachu a pavučin objevili a vykopali truhlici plnou – BRUMÍKŮ :-).

A teď už „šup“ na rytířské lože – do spacáků v knihovně a dosnit si svůj vlastní příběh rytíře nebo rytířky. Škoda jen, že nám to všem tak rychle uteklo.

Eliška Šačirovičová

PŘEDMĚTOVÉ SOUTĚŽE

Okresní kola předmětových soutěží pokračovala 23. března v Jičíně Fyzikální olympiádou. Naši školu skvěle reprezentovali Petr Čerych a Jan Hlavatý z 9. A. Petr okresní kolo vyhrál, Honza skončil na místě druhém. Žáky připravoval Mgr. Břetislav Šimral.

Začátek dubna patřil matematice. Okresní kolo Matematické olympiády proběhlo 4. dubna v Jičíně na 3. ZŠ a naši žáci zde soutěžili ve dvou kategoriích. V kategorii Z6 obsadila Lucie Bryxí z 6. A. třetí místo a Ondřej Lukáš byl jedenáctý. V kategorii Z8 obsadil páté místo

Vojtěch Kuchař z 8. A. Žáky připravovaly Mgr. Petra Poledníková a Ing. Marcela Pipková.

Gratulujeme všem k úspěchům a děvčátkům přejeme hodně štěstí v dalším studiu.

Mgr. Naďa Ortová

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

Žáci a učitelé prvního stupně se ve středu 24. února 2016 sešli v gymnastickém sále naší školy, aby se jako soutěžící, diváci, moderátoři, ale i jako porota zúčastnili školního kola Recitační soutěže.

Pod vedením moderátorské dvojice Věry Bočkové a Anety Hudcové z 5. A se soutěže zúčastnilo celkem 24 recitátorů. Všichni postoupili do školního kola z kol třídních a utkali se ve dvou kategoriích. V první kategorii soutěžilo 12 žáků z 2. a 3. ročníků a ve druhé kategorii bylo také 12 soutěžících ze 4. a 5. ročníků.

Rozhodování o pořadí jednotlivých soutěžících bylo opravdu těžké, každý recitátor se připravoval opravdu poctivě a svědomitě a snažil se zarecitovat svou báseň co nejlépe. Porota se nakonec dohodla na tomto pořadí:

I. KATEGORIE

1. místo Veronika Bradnová	3.A
2. místo Kristýna Kopalová	3.B
3. místo Filip Šisler	3.B
Daniel Doležal	2.A

2. KATEGORIE

1. místo Aneta Kubánková	5.B
2. místo Mikuláš Borovička	5.A
3. místo Matyáš Baudis	5.A
Alexandra Kortanová	5.B
Tereza Zahradníková	5.B

Toto je ohodnocení našich soutěžících odbornou porotou, kterou tvořili učitelé prvního stupně. Ale i žáci si hlasováním určili svého favorita, svou CENU SYMPATIÍ DIVÁKŮ, kterou získali **Matěj Boček z 2. A** a **Mikuláš Borovička z 5. A**. Gratulujeme!

Na okresní přehlídce mladých recitátorů, která se konala 3. března 2016 v Jičíně, nás reprezentovali žáci, kteří se ve školním kole umístili na 1. a 2. příčce.

Veronika Bradnová i Kristýna Kopalová za své recitační vystoupení získaly čestné uznání s postupem do krajského kola v Hradci Králové. Mikuláš Borovička získal čestné uznání. U všech soutěžících odborná porota ocenila výběr vhodného textu a přirozený projev.

Všem soutěžícím děkujeme a těm, co postoupili do kola krajského, gratulujeme a držíme pěsti.

Miroslava Drbohlavová

V únoru se konalo školní kolo recitační soutěže (pro druhý stupeň), která probíhala ve školní knihovně. Naše výkony hodnotily paní učitelky Ortová, Turková a Knapová. Z kategorie pro 6.–7. ročník i přes velmi dobré výkony recitátorů nikdo do okresního kola soutěže nepostoupil. Z naší kategorie

(8. – 9. ročník) postoupily do okresního kola Michaela Pažoutová a Natálie Klímová.

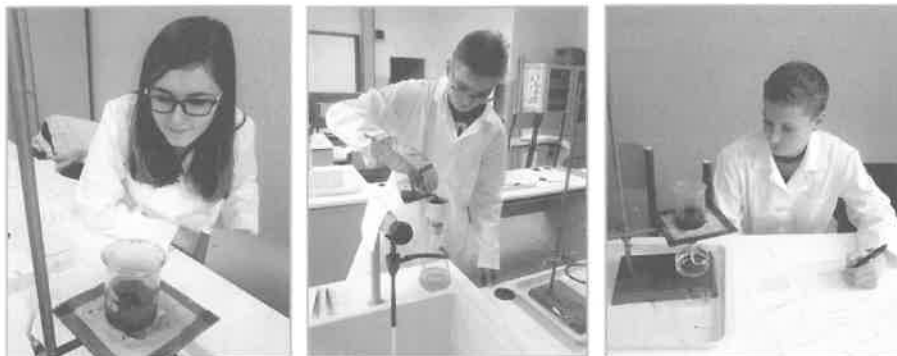
Na začátku března jsme jely s paní učitelkou Drbohlavovou do Jičina

na okresní kolo. Soutěž se konala v K-klubu. V naší kategorii se účastnilo 19 recitátorů a hodnotili nás tři porotci. Za celé dopoledne každý zarecitoval alespoň jeden soutěžní text (někteří

dva), poté porotci rozhodli o postupech do krajského kola. Z naší školy postoupila Adéla Kuželová, která však soutěžila za Studio Šrámkova domu.

Natálie Klímová a Michaela Pažoutová, 8.A

VE ZNAMENÍ MODRÉ

Také v tomto školním roce se žáci naší školy zapojili do Chemické olympiády, která se skládá ze tří částí – domácí teoretické, praktické a závěrečného testu. Přestože je tato soutěž dost náročná, školního kola se letos zúčastnili tři nadšenci z 9. A. Tématem jejich bádání byla měď a její sloučeniny. Po domácí teoretické části následovala část praktická,

kteřá se všem soutěžícím vydařila. Barvené reakce byly velmi efektní a chemie se předvedla v celé své kráse.

Na závěr školního kola vypracovali test. Po sečtení bodů bylo pořadí následující: Petr Čerych, Jan Hlavatý a Klára Hegrová.

Dva žáci postoupili do okresního kola, které se konalo 4. března 2016

v Nové Pace. Po vypracování teoretické části se soutěžící přesunuli do laboratoře gymnázia, kde je čekalo několik zkumavkových reakcí a pozorování změn modré skalice.

Vyhlášení výsledků bylo pro naše reprezentanty velmi radostné, neboť se stali úspěšnými řešiteli a Jan Hlavatý navíc postoupil z druhého místa do krajského kola. Petr Čerych obsadil krásné 4. místo.

Krajské kolo se konalo dne 2. dubna 2016 v Hradci Králové na Přírodovědecké fakultě UHK. Přestože se náročnost úloh podstatně zvýšila, Jan podal velmi kvalitní výkon. Po poslední laboratorní úloze pod názvem „Rozloučení s modrou skalicí“ proběhlo vyhlášení výsledků. Honza jako úspěšný řešitel obsadil 13. místo v Královéhradeckém kraji.

Děkuji všem chemickým nadšencům za bojovnost a vytrvalost.

Ing. Marcela Pipková

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLIČKY

Ve středu 18. 5. 2016 všechny děti ze školky již v 8.00 hod ráno čekaly s batůžky na zádech na autobus. Jely totiž za zvířátky do ZOO do Liberce. Již cesta autobusem byla pro některé zážitek, s rodiči totiž cestují spíše auty. Posilněny svačinou z batůžku se vydaly za slony, lachtany, opicemi, čekala na ně žirafa nebo bílý tygr s mládětem. Výlet se vydařil, počasí nám přálo a děti si odvezly do školky mnoho zážitků.

Přátelství dvou mateřských škol. Ve čtvrtek 26. 5. 2016 k nám do školky do Sobotky přijely děti z jednotřídní smíšené třídy s křesťanským zaměřením ze

7. Mateřské školy ze Semil na návštěvu. Byly pozvány dětmi ze třídy Broučků. Toto přátelství trvá již několik let a vždy v květnu se děti vzájemně navštíví. Letos semilská školka přijela k nám do Sobotky. Společně navštívily Dobrovická muzea, kde zhlédly výukový program „Šili ševci, šili boty“. Zde si mohly vyzkoušet drobné ševcovské činnosti, v pracovní dílničce vystříhovaly a lepily a na závěr se podívaly na pohádku „O loupežníku Rumcajsovi“. Na oběd byly děti ze Semil pozvány k nám do sobotecké školky, na zahrádce si společně pohrály a po vzájemném předání dárečků byla domluvena návštěva na příští rok do Semil.

Děti z naší mateřské školy se zúčastnily již 42. ročníku literární a výtvarné soutěže Požární ochrana očima dětí na téma Prostředky pro hasební zásah. Vyhlášovatelem soutěže je Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Naši soutěžící dosáhli vynikajících výsledků. V kategorii dětí do 5 let se umístily dokonce 2 děti ze třídy Včelíček: 1. místo obsadil Šimon Konečný a 3. místo Kryštof Chlum za své kresby hasičských aut. Oběma výhercům moc gratulujeme. Všem soutěžícím z naší MŠ děkujeme za obrázky a přejeme hodně úspěchů v dalších soutěžích.

Kolektiv učitelek MŠ Sobotka

SETKÁNÍ RODÁKŮ A PŘÁTEL MĚSTA SOBOTKY

29. a 30. dubna 2016 se konaly oslavy Klubu přátel města Sobotky u příležitosti 90. výročí činnosti KPMS.

S klubem jsou spjata jména pánů RNDr. Karla Samšiňáka, CSc. a MUDr. Ivana Kafky. Páteční večer videofilmů soboteckého K – klubu se velice vydařil. V městském divadle jsme si připomněli 3 filmy, které vznikly ze spolupráce MUDr. I. Kafky a J. Eisnera.

Sobotní ráno nám přítomným zpříjemnila dechová hudba z Libáně před

zdravotním střediskem, která byla předzvěstí velké události. Zahájení v sále spořitelny se ujal starosta města Ing. Lubor Jenček. Spolu s místostarostou Bc. Janem Janatkou mimo jiné poděkovali MUDr. I. Kafkovi za jeho tvůrčí práci v klubu i za činnosti pro město Sobotka.

Ve výstavní síni zdravotního střediska proběhla vernisáž výstavy „Novodobé dějiny klubu v dokumentech a fotografiích“. Výstava je přístupná do 7. 2016 každý pátek, sobotu a neděli

od 10:00 – 16:00 hodin. Je zde zachycena činnost klubu i ocenění, která klub za svoji práci získal. Výstava je příjemná o fotografie MUDr. I. Kafky, na kterých pan doktor zachytil krásy Sobotky, její okolí a nádherná zákoutí Českého ráje. Nezbyvá než vás, co jste ještě výstavu nenavštívili, pozvat a panu doktorovi říci, „Pane doktore, děkujeme, že jste se kochal“!

Pavla Havlová

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

JUBILEA

V měsíci květnu jsme měli dvě oslavenkyně, které se dožily více jak 90 let.

Paní **Marie Donátová** ze Sobotky na Závisti se dožila dne 19. května úctyhodných 92 let. Žije se svojí dcerou, která jí pomáhá a stará se o ni. Celá rodina babičku navštěvuje.

Dne 26. května se dožila významných 93 let paní **Božena**

Zahrádková ze Sobotky z Šolcovy ulice. I přes svůj věk je soběstačná, stále zvládá chov králíků i drůbeže. Bydlí s dcerou, která o ni pečuje.

Obě oslavenkyně jsou usměvavé, rády si popovídají a vzpomínají na mladá léta.

Paní Donátové i paní Zahrádkové přejeme hodně zdraví a pohody do dalších let.

Přeje Hana Rulcová

BLAHOPŘEJEME

19. června oslavuje své osmdesátiny sobotecký rodák, člen slavného sdružení MUKAPERUS, středoškolský učitel, sportovec, novinář a spisovatel, rozhlasový reportér, ale především dlouholetý sportovní redaktor Československé televize **Jaroslav Suchánek**. Komentoval mj. 7 olympiád, 15 cyklistických Závodů míru, 19 lyžařských Intersportturné atd. Podílel se i na vzniku názvu televizních Branek, bodů, vteřin. Rád uváděl pořady pro děti, mnozí pamatujeme zvláště Piškvorky a Kámen – nůžky – papír, moderoval i několik pořadů pro dospělé. Diváci ho mohli vidět i na prknech divadla Semafor. Na Sobotku nikdy nezapomněl, jezdil sem s celou rodinou, hrál fotbal, moderoval různé pořady, pořádal

besedy. Pamatuji, jak nám nějaký vtipálek „upravil“ text plakátu, který v roce 1972 zval na Jardovu BESEDU O OLYMPIJSKÝCH HRÁCH S DIAPOZITIVY tím, že vystříhl či vymazal slova **o olympijských**. Jardo, vše nejlepší k jubileu a co nejčastěji na shledanou v Sobotce! A taky nám někdy napiš do Zpravodaje! Třeba vzpomínky na MUKAPERUS.

K sedmdesátinám můžeme pográtovat hned několika známým osobnostem Sobotecka. 18. května 1946 se narodila dlouholetá kronikářka a knihovnice ve Skuřině, paní **Libuše Strouhalová**. 9. června 1946 se narodili učitelka a ředitelka mateřské školy, sobotecká městská kronikářka **Květa Hořáková** a dlouholetý správce hradu Kost **Jiří**

Brandýský. A sedmdesátiny oslaví 21. června i stále usměvavý zemědělský inženýr a veřejný činitel, také svého času poslanec České národní rady a Parlamentu ČR **Jan Vraný**, jemuž mj. vděčíme i za úspěšné dokončení opravy soboteckého kostela.

A nesmíme zapomenout ani na dva padesátíky. Tím prvním je věrný přítel Sobotky, herec a režisér **Radovan Lipus**, jenž spatřil světlo světa 12. června 1966. Kdyby pro Sobotku neudělal nic víc, než že ji zařadil do televizního cyklu Šumná města, měli bychom mu být moc a moc vděční. Ale on toho udělal mnohem víc... Druhým jubilantem s datem narození 27. června 1966 je pan **Jiří Resl**, výborný fotograf, na jehož další výstavy se těšíme.

Všem patří ještě jednou naše upřímné blahopřání!

K.B.

KULTURNÍ KALENDÁŘ

19. 6. 1656 se narodil **František Josef Schlik**, připojil k svému panství Samšinu a okolí.
4. 5. 1846 se narodil královéhradecký biskup **Eduard Jan Brynych**, vyrůstal v Sobotce.
4. 5. 1846 se narodil známý sobotecký notář, hudebník a sokol **JUDr. Ludvík Scheiner**.
10. 6. 1846 se v Malechovicích narodil známý pedagog a botanik **prof. Josef Novák**.
2. 5. 1856 se narodil v Červených Pečkách sobotecký vedoucí pošty **Jan Šlejška**.
16. 5. 1856 se v Sobotce narodil vysoký státní úředník, dvorní rada **JUDr. Alois Pelc**.
14. 5. 1866 zemřel markvartický farář **Antonín Kles**; působil i v Sobotce a Libošovicích.
3. 6. 1866 se narodil **Václav Ort**, omladinář a anarchista, vězněný za I. světové války.
28. 6. 1866 propukly boje prusko-rakouské války na Sobotecku v kosteckých lesích.
13. 5. 1876 se narodil sobotecký poštovník, divadelní a kulturní činitel **Julius Vogel**.
26. 5. 1876 zemřel čestný občan Sobotky, největší český historik **František Palacký**.
3. 5. 1886 se narodil na Předměstí sobotecký starosta, statkář **František Balák**.
5. 5. 1886 se narodil poslední v Markvarticích do r. 1944 sídlící farář **Jan Hrachovina**.
16. 5. 1886 zemřel učitel a hudební skladatel **Josef Bukvička**; učil i v Markvarticích.
24. 5. 1886 zemřel sobotecký, potom jičínský kupec a městský radní **Jan Mukařovský**.
9. 5. 1896 se narodil **MUDr. Miroslav Plíva**; s manželkou Ludmilou působili v Sobotce.
25. 6. 1906 zemřel vynálezce **Václav Novák**, majitel malé strojnické dílny v Sobotce.
18. 6. 1916 se narodila učitelka hry na klavír v Sobotce a v Jičíně **Libuše Slavíková**.
5. 6. 1926 zemřel v Jičíně dlouholetý učitel sobotecké školy **Emanuel Kopecký**.
13. 5. 1946 zemřel významný malíř našeho kraje, národní umělec **Václav Špála**.
2. 5. 1976 zemřel známý politik **Zdeněk Fierlinger** ze starého soboteckého rodu.
13. 5. 1976 zemřel učitel a kulturní pracovník **František Žofka**, rodák z Dobšic.
28. 6. 1996 zemřel oblíbený sobotecký chalupář, řezbář a sochař **Sergej Roule**.

VZPOMÍNKA

Dne 25. června 2016 by se dožil 70 let pan **Pavel Vávra** ze Sobotky. Kdo jste ho znali, věnujte mu tichou vzpomínku.

Marie Drapáková ze Sobotky

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

Březen

Dne 29. března 2016 zemřel ve věku nedožitých 84 let **Stanislav Bergman** z Hrdoňovic.

Duben

Dne 7. dubna 2016 zemřel ve věku 75 let **Oldřich Chytrý** z Rovně.

Dne 13. dubna 2016 zemřela ve věku nedožitých 84 let **Jarmila Ekrťová**, rozená Klímová z Markvartic.

Dne 28. dubna 2016 zemřela ve věku 90 let **Věra Jirdová**, rozená Macounová ze Sobotky.

Květen

Dne 3. května 2016 zemřela ve věku 80 let **Hana Petrnoušková**, rozená Votrubcová z Mladějova, bývalá učitelka a ředitelka mladějovské školy.

Dne 15. května 2016 zemřel ve věku nedožitých 62 let **Miroslav Strnad** z Labouně.

Dne 28. května 2016 zemřela ve věku nedožitých 95 let **Marie Grospičová** ze Sobotky.

DEN DĚTÍ

Poslední květnovou neděli 29. 5. se již tradičně konal Den dětí na koupališti pro všechny nejen sobotecké děti. Odpoledne plné soutěží pro děti připravilo MKS Sobotka a Mateřské centrum Ťapík ve spolupráci se soboteckým koupalištěm. Velká účast (okolo 400 návštěvníků) a pěkné počasí byly odměnou pro všechny organizátory.

Den dětí odstartovalo vystoupení mažoretek Lentilek pod vedením Mgr. Květy Šourkové, dále zazpívaly děti z MC Ťapík pod taktovkou Mgr. Zdeňky Badové a zacvičily žákyně TJ Sokol, které si své vystoupení připravily s Janou Kubánkovou a Martou Kunstovou. Dalším zpestřením programu bylo vystoupení kynologů ZKO Sobotka - Humprecht a jejich výcvik poslušnosti psů. Velký potlesk si zasloužilo představení zpěvaček K. Badové, V. Bradnové a K. Kopalové.

Během odpoledne děti soutěžily na osmi stanovištích, zaskotačily si na skákacím hradu, odnesly si krásné výrobky z dílny Volnočasového klubu Kompas nebo si nechaly namalovat pěkný obrázek na obličej Adélkou Brabcovou. Pěkné odpoledne završila Diskotéka pro nejmenší.

Ráda bych touto cestou poděkovala všem dobrovolníkům (bez kterých by to nešlo), kteří nám pomohli při organizaci celého odpoledne, paní Staškové za sponzorský dar, panu Zejbrlíkovi za ozvučení celého odpoledne a panu Kynzlovi za ochotu uspořádat Dětský den právě na koupališti.

Těším se s hlavou plnou nápadů na příští oslavu Dne dětí.

Mgr. Zdeňka Badová

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE A V OKOLÍ

VÝSTAVY

ČLOVĚK A PŘÍRODA

zámek Humprecht

30. 4. 2016 – 31. 10. 2016

Srdečně vás zveme na výstavu obrazů paní Vlasty Brožové.

110 LET PROVOZU LOKÁLKY DO STARÉ PAKY

zámek Humprecht

Výstava potrvá do konce sezony 2016.

HERIBERT MARIA STAUB – SOCHY

Lapidárium Šolcova statku v Sobotce

1. 5. 2016 – 31. 10. 2016

Srdečně vás zveme na výstavu soch.

ZDENĚK MARČÍK – OBRAZY

Šolcův statek v Sobotce – Galerie Karla Samšiňáka

8. 5. 2016 – 1. 7. 2016

Srdečně vás zveme na výstavu obrazů.

PROMĚNA NÁMĚSTÍ V SOBOTCE – očima studentů architektury

Městská knihovna F. Šrámka Sobotka a Galerie Na Schodech

24. 5. 2016 – 13. 6. 2016

Srdečně vás zveme na výstavu studentských prací.

KAREL IV. – ŽIVOT OTCE VLASTI

Městská knihovna F. Šrámka Sobotka

1. 6. - 29. 6. 2016

Srdečně vás zveme na výstavu k 700. výročí narození Karla IV., výstava shrnuje nejdůležitější okamžiky v životě císaře Karla IV. a jeho rodiny. Výstavu zapůjčilo Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského v Praze.

SOBOTECKO – NÁŠ DOMOV

Městská knihovna F. Šrámka Sobotka

14. 6. – 26. 8. 2016

Srdečně zveme na výstavu ZŠ Sobotka, slavnostní zahájení proběhne 14. 6. v 17:00 hodin.

NEPRŮBOJNÍ

Šolcův statek

22. 6. 2016 / 14:00 – 19:00 hod.**SLOVA Z DÁLKY** - *podvečer s poezií*

zámek Humprecht

11. 6. 2016 / 19:00 hod.

Srdečně zveme na podvečer s poezií za doprovodu hudby, vystoupí básník J. K. a písničkář Michal Koberstein.

VESELÉ PANIČKY - *divadelní představení*

Městské divadlo Solnice Sobotka

17. 6. 2016 / 19:30 hod.

Dovolujeme si srdečně pozvat širokou veřejnost na divadelní představení místního divadelního souboru. U příležitosti výročí 400 let od úmrtí Williama Shakespeara Sdružení přátel Evy Zahradníkové pod vedením MgA. Lady Blažejové nastudovalo divadelní komedii „Veselé paničky“.

NOVINKY V DOPRAVNÍCH PŘEDPÍSECH– **ŠKOLENÍ ŘIDIČŮ** - *přednáška*

Městská knihovna F. Šrámka Sobotka

23. 6. 2016 / 17:00 hod.

Srdečně zveme na přednášku vhodnou pro držitele řidičských průkazů, které byly získány v předešlých letech. Dozvíte se novinky v zákoně č. 361/2006 Sb. Přednášející Mgr. Jiří Hořák.

BAMBINI

zahrada Šrámkova domu

30. 6. 2016 / 14:00 – 18:00 hod.

Přines výzo a máš odměnu jistou. Srdečně zveme na první prázdninovou akci. Čekají na vás kreativní dílny, kolotoč, skákací hrad, malování na obličej, hasiči Sobotka. Večer ve 21:30 zahájíme provoz letního kina.

ŠRÁMKOVA SOBOTKA

Festival českého jazyka, řeči a literatury

2. 7. 2016 – 9. 7. 2016

Srdečně si vás dovoluujeme pozvat na 60. ročník festivalu. Program najdete na vložené příloze Zpravodaje.

K VÝROČÍ 700 LET OD NAROZENÍ KARLA IV. - beseda

Šolcův statek

24. 7. 2016 / 14:00 hod.

Přijměte pozvání na besedu s kastelánem hradu Karlštejn panem Ing. Jaromírem Kubů. Besedu uvádí Jindřich Žemlička, zahraje Zámecké saxofonové kvarteto Josefa Žemličky.

MODRÝ KŠANDY - *koncert*

zahrada Šrámkova domu

30. 7. 2016 / 19:00 – 20:30 hod.

vstupné – 80 Kč, děti zdarma

Bluegrassová skupina vznikla na podzim roku 2003. Prošla množstvím personálních změn, ale mezi členy se na vás těší soboták A. Skalák, který hraje na banjo. Skupina se zúčastnila množství festivalů a jarmarků. Přijďte si i vy zpříjemnit letní večer hudbou.

ZÁMEK HUMPRECHT

– KULTURNÍ KALENDÁŘ 2016

Pondělí 13. června v 11.00 hod.

Tisková konference pro pozvané hosty k 350. výročí zahájení stavby zámku.

Sobota 18. června v 18.00 hod. Koncert Humprechtu k narozeninám a k oslavě Svátku hudby připravil pod vedením sbormistryně Pavlína Cohornové Těšínské domácí smíšený pěvecký sbor Stojmír – Bendl z Dolního Bousova a Sobotky a hostující pěvecký sbor SIRÉNY z Prahy se sbormistryní Martinou Červenou. Klavírní doprovod Petra Matoušková. Průvodní slovo Tomáš Grindl.**V sobotu 25. června 2016** Zámek Humprecht bude v rámci oslav 350 let od zahájení stavby otevřen do 21.30 hod.**Sobota 2. července v 19.00 hod.** Hudebně-literární pořad Heřman Jakub Černín na cestě za Alpy a Pyreneje. Komponovaný pořad z korespondence rodiny Černínů v rámci programu festivalu Šrámkova Sobotka.

Účinkují Eva Chodějovská-Bílková, Zdeněk Hojda, Martin Ba-

žil, Jan Staněk, Jiří Bartoš Sturc, dále členové hudebního souboru Motus Harmonicus a jejich hosté.

Neděle 17. července v 19.00 hod. Musica dolce e brillante – tradiční letní koncert Veroniky Vildmanové, Martina Strouhala (zpěv) a Leony Stříteské (clavinova).**Čtvrtek 21. července v 20.00 hod.** Koncert Voxel – netradiční koncert v prostorách zámku k jeho aktuální desce Motýlí efekt. Písničkář s kytarou na pomezí žánru popu a folku s velice chytlavými písničkami.**Pátek 29. července v 20.00** Koncert The Furnitures – příjemná hudba na pomezí popu, soulu a blues. Hudba, která nikoho neurazí, ba naopak.**Pátek 5. srpna v 20.00** Koncert Perutě – mladá nadějná skupina ve vodách současného popu.**Pátek 12. srpna od 20.00 do 22.30 hod.** Noční Humprecht – prostory zámku ožijí a dají příležitost ke ztvárnění historických scének. Pokračování tradiční a velmi oblíbené akce.

Sobota 27. srpna v 16.00 hod. Rozloučení s prázdninami – pohádku Dlouhý, Široký a Bystrozraký zahrají Kašparovi z Miletína.

Sobota 27. srpna v 19.00 hod. Beseda s PhDr. Petrem Maškem Zámecké knihovny v České republice v rámci celostátní HRADOZÁMECKÉ NOCI.

Neděle 11. září v 18.00 hod. Přednáška Stavba zámku Humprechtu – připravila Mgr. Eva Chodějovská-Bílková, Ph.D.

Neděle 18. září v 18.00 hod. Koncert Hudba doby Humprechta Jana a Heřmana Jakuba Černína. Vystoupí hudební soubor Motus Harmonicus.

Středa 28. září v 18.00 hod. Přednášku Obory a parky na českých panstvích hrabat Černínů připravili RNDr. Markéta Šantrůčková, Ph.D. a PhDr. Martin Krummholz, Ph.D.

Jaroslav Kraus

Váš prodejce nemovitostí

Chcete prodat nemovitost?

Kontaktujte mne na tel.: 602 246 684

Vyřídím za Vás veškeré nutné náležitosti:

- neuzavření kupujícího díky profesionální prezentaci Vaší nemovitosti
- zajištění veškeré smluvní dokumentace i advokátní úschovy
- znalecký posudek pro FÚ i šiték energetické náročnosti
- zvládnou vyřešit i komplikované případy (exekuce atd...)

Postarám se o to, aby prodej nemovitosti pro vás byl příjemným zážitkem...

www.hkpartners.cz j.kraus@hkpartners.cz **Těším se na úspěšnou spolupráci :-)**

Humprecht

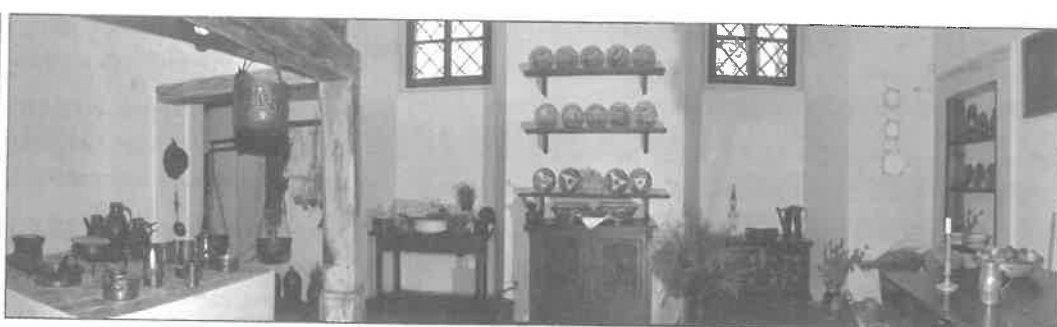
Před 350 lety začal hrabě Humprecht Jan Černín z Chudonic na svém panství ve východních Čechách v Sobotce se stavbou svého letohrádku. Do dnešní doby se tato vila vyprofilovaná Carlo Lurijem dochovala jako cenný doklad raně barokní architektury inspirované Itálií a je otevřena veřejnosti. Při příležitosti výročí jste srdečně zváni kromě jiných kulturních akcí, které budou probíhat po celou letní sezónu roku 2016, na

- hudebně-literární pořad **Heřman Jakub Černín na cestě za Alpy a Pyreneje** 2. 7. v 19 hod.
Pořad vznikl v souvislosti se stejnojmennou knihou, za níž autoři obdrželi v roce 2015 cenu Magnesia litera. Představíme se účastníci v rámci literárního festivalu Šrámkova Sobotka.
Účinkují Eva Chodějovská-Bílková, Zdeněk Hojda, Martin Bažil, Jan Staněk, Jiří Bartoš Sturc a členové hudebního souboru Motus harmonicus a jejich hosté;
<http://www.sramkovasobotka.cz/program/>
- koncert **Musica dolce e brillante** 7. 7. v 19 hod.
Vystoupí Veronika Vildmanová (zpěv), Martin Strouhal (zpěv) a Leona Strfleska (klavírně)
- přednášku **Zámecké knihovny v České republice** 27. 8. v 19 hod.
Promluví Petr Mašek.
- přednášku **Stavba zámku Humprecht** 11. 9. v 18 hod.
Promluví Eva Chodějovská-Bílková
- koncert **Hudba doby Humprechta Jana a Heřmana Jakuba Černína** 18. 9. v 18 hod.
Vystoupí hudební soubor Motus harmonicus
- přednášku **Obory a parky na českých panstvích hrabat Černínů** 28. 9. v 18 hod.
Promluví Markéta Šantrůčková a Martin Krummholz

Zámek je otevřen od úterý do neděle od 9 hod. a 25. 6. budou probíhat prohlídky až do 21.30 hod. Více na www.humprecht.cz

Informace pro klienty České spořitelny, a.s.

Dočasně uzavření pobočky v Sobotce od 11. července - 24. července 2016, pobočka uzavřena z důvodu výměny oken. Bankomat zůstává v provozu. Děkujeme za pochopení.

Shledání J. Vacka

Dětský den - pěvecký sboreček Ťapík.

Setkání rodáků a přátel města - foto: MUDr. P. Kafka

Vernisáž výstavy - Novodobé dějiny klubu v dokumentech a fotografiích. foto: MUDr. P. Kafka

Noc s Andersenem. foto: E. Šačirovičová

Stavba kuchyňky na koupališti. foto: V. Macoun

Filmová Sobotka

Léto 2016 **LETNÍ KINO**

30.6. V hlavě (za výzo)
 3.7. Polednice
 5.7. Nikdy nejsme sami
 23.7. Zootropolis
 30.7. Samotáři
 6.8. S čerty nejsou žerty
 13.8. Jak dostat tatínka do polepšovny
 27.8. Cesta do pravěku

Kde: ZAHRADA ŠRÁMKOVA DOMU
 Otevřeno od 20:00-00:00h
 Promítáme od 21:30h
 Za nepřízně počasí promítáme v divadle.
 vstupné: 50,-Kč (děti do 12 let zdarma).
 Pořádá: komunitní centrum Sobotka & Městské kulturní středisko Sobotka.

30. ČERVNA 2016
 ZAČÍNÁJÍ PRÁZDNINY

BAMBINI

START 14:00 -18:00
 ZAHRADA ŠRÁMKOVA DOMU

PRINES VÝZS A MÁČ JUMENU JISTOU

SKÁKACÍ HRAD
 KOLOTOČ
 KREATIVNÍ DÍLNY
 HASIČI SOBOTKA
 MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ
 CUKROVÁ VATA
 BALÓNKY

LETNÍ KINO
 PROMÍTÁME VE 21:30

Průběh letních sobotek Sobotka + Město Sobotka

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA,

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618

e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědná redaktorka: Pavlína Havlová

Redakční rada: Karol Bílek, Jan Janatka, Zbyněk Krámek,
 Marie Sekerová, Zuzana Šačirovičová, Magdaléna Šrůtová

Grafická úprava a tisk: MS Polygrafie s. r. o.,
 Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz

Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady zpravodaje.
 Za věcnou správnost odpovídají autoři příspěvků.

Podávání nov. Zásilek povoleno ČP, s. p. – OZ V. Čechy
 Č. j. P / 2 – 1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998
 ISSN 12 12 – 7906 MK ČR E 11563
 Uzávěrka dalšího čísla 22. 7. 2016